

การศึกษาทวิวิธีการแปลจากนวนิยายแปล เรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย
ตอน ปลายเริ่มปรากฏ โดย อาริตา พงศ์ธรานนท์

นางสาวกัญญา จัตรส
นางสาวนภัศวรณ แสงจักร์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564
พฤศจิกายน 2564

การศึกษากลวิธีการแปลจากนวนิยายแปล เรื่องอยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย
ตอนลงร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรานนท์

คณะผู้วิจัย

นางสาวกัญญา จัตรส

นางสาวนภัสวรรณ แสงจักร์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

พฤศจิกายน 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแปลวรรณกรรม.....	6
ความหมายของการแปล.....	6
ประเภทของงานแปล.....	6
กระบวนการแปล.....	10
ประเภทของการอ่าน.....	10
งานแปลที่ดี.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
การสำรวจและรวบรวมข้อมูล.....	17
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
การนำเสนอข้อมูล.....	18
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
การแปลแบบตรงตัว.....	19
การแปลแบบเอาความ.....	32
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
สรุปผล.....	51
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ประวัติย่อผู้จัดทำภาคนิพนธ์.....	56

Thesis Title The education of translation strategies from A Series Of
Unfortunate Event The Bad Beginning
By Arita Phongtharanon

Author Miss Kanya Chadros
Miss Napassawan Sangchak

M.Ed. Bachelor of Education (Thai)

Year 2021

Thesis Advisor

Miss Hathaiwan Maneewong Advisor
Asst. Prof. Dr.Jiratthiporn Thainguluam Co-Advisor

Abstract

The education of translation strategies from A Series Of Unfortunate Event The Bad Beginning By Arita Phongtharanon. The purpose of this thesis is to study the translation strategies of translators. By dividing the topic of translation into two types: direct translation and meaningful translation. In which, study translation from the words and sentences that appear in the translated novel.

The results from A Series Of Unfortunate Event The Bad Beginning have meaningful translation more than a direct translation. In order 56% and 44% from all of the translation, In which a direct translation found a more word-based translation than a sentence. Maintaining the meaning of both words and sentences is difficult because the original language (English) and the translated version (Thai) are different, On the vocabulary Sentence arrangement, grammar, and language principles. As for the meaningful translation, found a more sentence-based translation than a word, therefore, the sentences of meaningful translation in almost the entire book, also, have Omission meaning, Adding meaning, Expansions meaning, and change the meaning. To maintain the meaning for the reader to be able to understand and match the original language according to the writer's purpose.Key

Words: Translation novels, translation, translation strategies

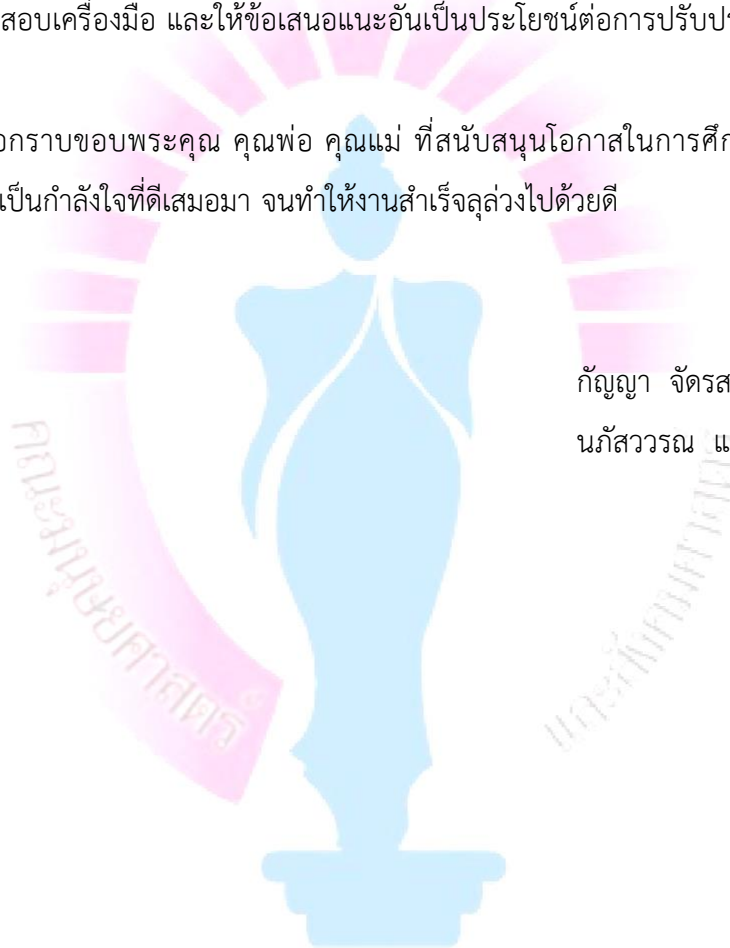
กิตติกรรมประกาศ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์หลายท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ให้คำปรึกษาแนะนำในด้านวิชาการ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านอาจารย์หทัยวรรณ มณีวงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรรัฐพร ไทยงูเหลือม อาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ร่วม ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุธยา สืบเทพ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรกุล เชวงกุล ดร.กาญจนา คำผา และอาจารย์กนกกาญจน์ วรสีหะ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเครื่องมือเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่สนับสนุนโอกาสในการศึกษาให้ความรัก ความห่วงใย และเป็นกำลังใจที่ตีเสมอมา จนทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กัญญา จัตรส

นภัสวรรณ แสงจักร์

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันนี้มนุษย์ได้เข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดนหรือยุคดิจิทัล ทำให้ภาษามีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร การแปลจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของการถ่ายทอดความหมายในแต่ละภาษาเพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างสมบูรณ์สูงสุด การอ่านวรรณกรรมแปลจึงทำให้เข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของยุคโลก สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจที่แตกต่างกันในแต่ละท้องที่ ซึ่งวรรณกรรมแปลอีกเรื่องหนึ่งที่ไม่อาจมองข้ามได้ คือนวนิยายแปล นวนิยายแปลนั้นโดยปกติคือ เรื่องที่ถูกแต่งขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน ประกอบด้วย ตัวละคร ฉากและโครงเรื่อง จึงทำให้เนื้อเรื่องมีความสมจริง แต่นวนิยายนั้นไม่ใช่เรื่องที่ถูกแต่งขึ้นทั้งหมด

ความน่าสนใจของนวนิยาย คือ การแต่งเรื่องจริง ข้อคิด และแนวคิดของผู้แต่งหรือบุคคลในสังคมที่ผู้แต่งได้ใช้วิถีชีวิตร่วมลงไปด้วย จึงทำให้นวนิยายไม่ใช่เรื่องเพ้อฝันทั้งหมด หากสนใจใคร่รู้สังคมในยุคสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ก็มีความจำเป็นที่จะต้องอ่านวรรณกรรมของสุนทรภู่เพื่อจะได้ทราบข้อมูลในยุคสมัยนั้น เช่นเดียวกันหากต้องการรับรู้ข้อเท็จจริงของสังคม แนวคิด และค่านิยมของต่างประเทศ นวนิยายแปลก็ถือเป็นตัวเลือกที่ดีที่เป็นแหล่งความรู้ของเรื่องราวในประเทศนั้น ไม่ใช่การอ่านเพื่อเพลิดเพลีนหรือเพื่อจรรโลงใจเท่านั้น แต่ผู้อ่านจำเป็นจะต้องมีพิจารณาในการอ่าน และสามารถตีความของสารที่ตนเองได้รับด้วย

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปล เรื่อง การแปลวรรณกรรมจีนเรื่องไซฮั่น กนกพร ปุ่มทอง (2550) ผลการศึกษาพบว่าภาษาจีนและภาษาไทยต่างกันอยู่มาก ทำให้คณะแปลต้องตัดความ ขยายความ ย่อความ ดัดแปลงข้อความ และเกิดความคลาดเคลื่อนของภาษา อาจจะมีสาเหตุมาจากคณะแปลของทั้งสองประเทศที่สื่อสารไม่ตรงกัน หรือการมุ่งเน้นให้เรื่องการเมืองโดดเด่นขึ้นในวรรณกรรม หรือเพื่อต้องการสร้างความเข้าใจให้กับผู้อ่าน แต่ผลก็ปรากฏให้เห็นแน่ชัดว่าภาษาของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันทั้งทางไวยากรณ์ ความหมาย และบริบทการใช้คำ เป็นเช่นเดียวกับงานวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์งานแปลในภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่องแอตแลนติก มหาสมุทรข้ามเวลา หนึ่งฤทัย ลาที (2556) ที่ผู้แปลนั้นเลือกเทคนิคและวิธีการแปลที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากสังคม บริบท และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างสองประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งสองเรื่องทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องของภาษาที่แตกต่างกัน เนื่องจากโดยปกตินั้นภาษามีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้จะเป็นภาษาเดียวกัน แต่หากต่างสถานที่ และต่างเวลาก็ก้อาจทำให้การสื่อสารลุ่มเหลวได้ การศึกษาวรรณกรรมแปลจากต่างประเทศจึงเป็นความท้าทายที่ผู้วิจัยนั้นต้องการจะศึกษาบริบททางภาษาที่แตกต่างกันออกไปของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล

เมื่อการแปลและวรรณกรรมแปลมีความสำคัญจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษานวนิยายแปลภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษามาตรฐานของโลกที่คนในปัจจุบันใช้ติดต่อเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร แต่นวนิยายที่ได้รับการยอมรับว่าแต่งดีนั้นมีอยู่ไม่มาก จากการหาข้อมูลและการอ่านนวนิยายหลายเรื่อง นวนิยายแปลเรื่อง *อยากให้เป็นซีรีส์* (A Series of Unfortunate Events) เป็นนวนิยายที่น่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะจากความสำเร็จของนวนิยายที่มียอดขายถึง 60 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีการแปลมากถึง 41 ภาษา (Spangler Todd, 2558) เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจเพราะนวนิยายเรื่องนี้เป็นนวนิยายสำหรับเด็กแต่มีการกล่าวถึง โศกนาฏกรรม อาชญากรรม และการทารุณกรรม ซึ่งโดยปกติมักจะไม่น่าสนใจสำหรับเด็กแต่ถูกนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์เรื่องแรก คือ A Series of Unfortunate Events ในปี 2547 และถูกนำมาผลิตซ้ำอีกครั้งเป็นภาพยนตร์ชุด (Series) อีกครั้งหนึ่งในปี 2560 ที่ปรากฏให้เห็นในเว็บบล็อคที่โด่งดังที่สุดแห่งยุคสำหรับคนรักภาพยนตร์อย่าง เน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ซึ่งผลิตไปแล้วถึงสามซีซั่น (Seasons) และคุณค่าของนวนิยายชุดนี้ที่เห็นได้หลัก ๆ คือ คุณค่าทางด้านสังคม และคติเตือนใจ หากสูญเสียพ่อแม่และแม่ไปแล้ว ก็ไม่มีใครสามารถดูแล หรือให้ความหวังดีกับเราโดยที่ไม่หวังผลตอบแทน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการแปลในนวนิยายแปล เรื่อง *อยากให้เป็นซีรีส์* เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างกันในเรื่องของภาษา เทคนิค วิธีการแปลของผู้แปลที่ต้องแปลจากภาษาต้นฉบับสู่ภาษาฉบับแปล

คำถามการวิจัย

นวนิยายแปล เรื่อง *อยากให้เป็นซีรีส์* มีการใช้กลวิธีการแปลแบบใด และแบบใดมากที่สุด

สมมติฐานงานวิจัย

นวนิยายแปล เรื่อง *อยากให้เป็นซีรีส์* มีกลวิธีการแปลแบบตรงตัวมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย

ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัย เรื่อง การศึกษาวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย ใช้นวนิยายแปล เรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย โดยในนวนิยายแปลชุดนี้ ประกอบไปด้วยหนังสือทั้งหมด 13 ตอน ได้แก่

1. ลางร้ายเริ่มปรากฏ (The Bad Beginning)
2. ห้องอสรพิษขนผวา (The Reptile Room)
3. บ้านประหลาด (The Wide Window)
4. โรงงานเข่าขวัญ (The Miserable Mill)
5. โรงเรียนสันประสาท (The Austere Academy)
6. คลุหาสน์อาเพศ (The Ersatz Elevator)
7. หมู่บ้านสายนัย (The Vile Village)
8. โรงพยาบาลวิปริต (The Hostile Hospital)
9. เทศกาลระทึกขวัญ (The Carnivorous Carnival)
10. หน้าผาวิปโยค (The Slippery Slope)
11. ถ้ำทะมึน (The Grim Grotto)
12. หายนะก่อนปิดฉาก (The Penultimate Peril)
13. จุดจบ (The End)

ผู้วิจัยเลือกศึกษา 1 ตอน คือ ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ เนื่องจากนวนิยายตอนนี้มีความน่าสนใจทางด้านเนื้อหาการสอดแทรก โศกนาฏกรรม อาชญากรรม และการทารุณกรรม ด้านความสำเร็จที่มีผู้นำไปแปลหลากหลายภาษา นำไปผลิตเป็นภาพยนตร์ และการเล่าย้อนถึงในช่วงปี 2470 หรือยุคปี ค.ศ.1930 ทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องทั้งหมดในนวนิยายชุด

กรอบแนวคิดของงานวิจัย

ศึกษาวิธีการแปลของผู้แปลจากนวนิยายเรื่องอยากให้มีโซคร้าย ตอน ปลายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรรานนท์

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาวิธีการแปล โดยมุ่งเน้นไปที่การพิจารณาการถ่ายทอดความหมายการแปล การแปลแบบตรงตัว และการแปลแบบเอาความจากภาษาที่แตกต่างกันของภาษาอังกฤษและภาษาไทย ในนวนิยายเรื่องอยากให้มีโซคร้าย ตอน ปลายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรรานนท์

นิยามศัพท์

นวนิยายแปล	หมายถึง	บันเทิงคดีขนาดยาว ซึ่งเป็นเรื่องเสมือนจริง ที่ถูกถ่ายทอดจากภาษาหนึ่งไปยังภาษาหนึ่ง
การแปล	หมายถึง	การถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับสู่ภาษาแปล
กลวิธีการแปล	หมายถึง	ชนิดหรือประเภทของการแปลตามหลักทฤษฎีการแปลโดยทั่วไป

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษากลวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอนกลางร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรรานนท์ ผู้วิจัยจะนำเสนอบทบทนวนวรรณกรรมของการวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การแปล ดังนี้

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแปลวรรณกรรม

1.1.1 ความหมายของการแปล

1.1.2 ประเภทของงานแปล

1.1.3 กระบวนการแปล

1.1.4 งานแปลที่ดี

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแปลเรื่อง อยากรให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแปลและทฤษฎีการแปล

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแปลวรรณกรรม

1.1 ความหมายของการแปล

มีผู้ให้ความหมายของการแปลไว้ ดังนี้

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (2556, น.764) ได้ให้ความหมายของการแปล คือ แปล (ก.) หมายถึง ถ่ายความหมายจากภาษาหนึ่งมาอีกภาษาหนึ่ง, ทำให้เข้าใจความหมาย

Nida (Nida, 2507, น.161-164 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.5) ได้กล่าวว่า การแปล หมายถึง การถ่ายทอดความหมายและการถ่ายทอดรูปแบบของการเสนอความหมายของข้อความในภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง

Newmark (Newmark, 2531 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.5) ได้ให้ความหมายว่า การแปล หมายถึง การแปลเป็นการแทนที่ข้อความหรือสารในภาษาหนึ่งในภาษาหนึ่งด้วยสารหรือข้อความในอีกภาษาหนึ่ง

Catfoad (Catford, 2501, น.20 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.5) ได้กล่าวว่า การแปล หมายถึง การแทนที่ข้อความจากภาษาหนึ่งด้วยข้อความในอีกภาษาหนึ่ง

เชวง (เชวง, 2525, น.1 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.5) ได้กล่าวว่า การแปล หมายถึง ศาสตร์และศิลป์ที่ต้องใช้ความรู้และความชำนาญในการเลือกใช้คำที่เหมาะสมตามหลักของภาษา วัฒนธรรมและกาลเทศะ โดยที่ผู้แปลต้องอาศัยจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์อีกทั้งยัง ต้องมีความรู้ทั้งสองภาษาคือภาษาต้นฉบับและภาษาแปล

สัญญาวิ สายบัว (2550, น.1) ได้ให้ความหมายว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความหมายจากต้นฉบับไปสู่ฉบับแปล ความหมายเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้แปลจะต้องเก็บรักษาจากต้นฉบับ

จากข้อความข้างต้น ให้ความหมายการแปลได้ว่า การแปล คือ ศาสตร์และศิลป์ที่ต้องใช้ความรู้และความชำนาญในการเลือกใช้คำให้เหมาะสมตามหลักของภาษา เพื่อถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายจากภาษาต้นฉบับสู่ภาษาฉบับแปล

1.2 ประเภทของการแปล

ประเภทของงานแปลนี้มีนักวิชาการหลายท่านแบ่งไว้อย่างหลากหลาย โดยผู้วิจัย ได้ศึกษาจากวิชาการ 6 ท่าน ดังนี้

Nida (Nida, 2507, น.13 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.8) แบ่งการแปลเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การแปลแบบคำต่อคำ คือการแปลโดยพยายามรักษารูปแบบและโครงสร้างฉบับแปลให้ตรงกับภาษาต้นฉบับอย่างเคร่งครัด

2. การแปลแบบตรงตัว เป็นการแปลที่อยู่กึ่งกลางระหว่างการแปลคำต่อคำ และการแปลแบบเอาความ รักษาความถูกต้องตามความหมายในภาษาต้นฉบับ อาจเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างบ้างให้เป็นไปตามไวยากรณ์ของภาษาแปล

3. การแปลแบบเรียบเรียงเอาความ เป็นการแปลโดยอรรถรส ไม่มุ่งรักษารูปแบบโครงสร้างลีลาการเขียน แต่เน้นความหมายและการเอาใจความ

ในขณะเดียวกัน Newmark (Newmark, 2541, น.81 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.6) ได้แบ่งประเภทของการแปลออกเป็น 5 ประเภท ซึ่งมี 2 ประเภทที่เหมือนกับ Nida คือ การแปลคำต่อคำและการแปลแบบตรงตัว และเพิ่มมาอีก 3 ประเภท คือ การแปลตามหลักอรรถศาสตร์ การแปลสื่อสารและการแปลแบบใส่สำนวนของเจ้าของภาษา

1. การแปลแบบคำต่อคำ คือการแปลที่รักษาภาษาต้นฉบับมากที่สุด

2. การแปลแบบตรงตัว คือการแปลที่ไม่คำนึงถึงบริบทแต่ยังรักษาความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์ในภาษาต้นฉบับ

3. การแปลตามหลักอรรถศาสตร์ เน้นการถ่ายทอดความหมายเป็นหลักแต่ยังคงรูปแบบโครงสร้างตามรูปประโยคทางภาษาแปล

4. การแปลสื่อสาร เป็นการแปลที่เน้นเน้นถ่ายทอดความหมายจากต้นฉบับสู่ภาษาฉบับแปล

5. การแปลแบบใส่สำนวนของเจ้าของภาษา แปลโดยเน้นถ่ายทอดสาระสำคัญจากต้นฉบับทั้งหมด

เซวง (เซวง, 2528, น.18 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.7) ได้แบ่งการแปลออกเป็น 2 ประเภท

1. การแปลกึ่งตรงตัว หรือแปลแบบคำต่อคำ ซึ่งเป็นการแปลที่ยังคงรักษารูปแบบและโครงสร้างภาษาต้นฉบับ

2. การแปลเอาความ ซึ่งถือเป็นใจความสำคัญ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ผู้แปลจะรักษาความคิดที่สำคัญและจินตนาการของผู้แต่งเอาไว้

กรมวิชาการก็มีการแบ่งประเภทของการแปลใกล้เคียงกับของเซวง (กรมวิชาการ, 2540, น.71 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.8) ซึ่งได้แบ่งการแปลออกเป็น 2 แบบ

1. การแปลแบบตรงตัว เป็นการแปลที่พยายามคงความหมาย ท่วงทำนอง รูปแบบ และโครงสร้างของต้นฉบับไว้ให้ ความหมายในฉบับแปลต้องถูกต้องครบถ้วนตามต้นฉบับ

2. การแปลแบบเพิ่มความ เป็นการแปลปรับบทแปลโดยการขยายความหรือเพิ่มความเข้าใจ เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้อ่าน

ในขณะเดียวกันการแบ่งประเภทของสัญญาวิ สายบัว มีความคล้ายคลึงกับกรมวิชาการ และเชวง ซึ่งสัญญาวิ สายบัว (2560, น.58) ได้อธิบายประเภทของการแปลไว้ดังนี้

1. การแปลแบบตรงตัว คือ การแปลที่พยายามรักษารูปแบบของการเสนอความคิดของต้นฉบับไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ รูปแบบที่ว่านี้หมายถึงคำ ระเบียบวิธีการ เรียงคำ ระเบียบวิธีการจัดกลุ่มความหมายเข้าเป็นประโยค และการเรียงประโยคเข้าเป็นข้อความที่ใหญ่ขึ้นไปเป็นลำดับ และรวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ด้วย

2. การแปลแบบเอาความ การแปลแบบนี้มีลักษณะที่แตกต่างกับการแปลแบบตรงตัวหลายประการ ประการแรกรูปแบบที่ผู้แปลใช้ในการถ่ายทอดภาษาอาจจะแตกต่างไปจากรูปแบบที่ใช้ในต้นฉบับ อีกประการหนึ่งคือการเรียงลำดับความคิดอาจจะไม่เหมือนกันประโยคหรือวลีใดที่กล่าวไว้เป็นอันดับต้น ๆ ในต้นฉบับที่อาจถูกจัดให้อยู่ในลำดับหลัง ๆ ในฉบับแปล การเปลี่ยนรูปแบบให้ต่างจากต้นฉบับนี้มีความมุ่งหมายอยู่ประการเดียวคือ เพื่อให้งานแปลนี้สามารถทำหน้าที่สื่อความหมายของต้นฉบับไปยังผู้อ่านได้อย่างแน่นอน

นอกจากนี้วัลยา วิวัฒน์ศรยังได้แบ่งการแปลไว้ โดยพิจารณาองค์ประกอบจากการแปลผ่านประสบการณ์ของตนเอง วัลยา วิวัฒน์ศร (2557, น.96-103) ได้แบ่งประเภทของการแปลไว้ดังนี้

1. การพิจารณาภาษาเดิมละภาษาที่ใช้แปล

ผู้แปลจะต้องพิจารณาภาษาที่จะใช้ถ่ายทอดความหมายให้สอดคล้องกับภาษาต้นฉบับในแง่ของ ความเก่า - ใหม่ ภาษาเขียน - ภาษาปาก ภาษาวรรณคดีและเสียงในต้นฉบับ

1.1 ความเก่า - ใหม่ของภาษานั้นอาจแบ่งเป็นช่วงกว้างได้ 2 ช่วง คือ ก่อนและหลังสงครามโลกครั้งที่สอง โดยจัดวรรณกรรมที่นักประพันธ์แต่งก่อนสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นฉบับที่ใช้ภาษาเก่า และหลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นภาษาใหม่ สำหรับภาษาเก่า ผู้แปลไม่อาจเทียบเคียงรูปภาษาตรงตามยุคสมัย เพราะเป็นการแปลในปัจจุบันเพื่อผู้อ่านในยุคปัจจุบัน สำหรับเรื่องที่นักประพันธ์แต่งในสมัยปัจจุบัน แต่เนื้อเรื่องย้อนไปในสมัยโบราณ ผู้แปลพึงพิจารณาว่าผู้ประพันธ์ใช้ภาษาเก่าหรือใหม่แค่ไหน ในการแต่ง ผู้แปลไม่ควรจะใช้ภาษาที่เก่ากว่าภาษาต้นฉบับ และไม่ควรใช้ภาษาเป็นทางการมากเกินไป เพราะน้ำเสียงของเรื่องจะผิดไปทันที นั่นคือผู้แปลจะต้องใช้ภาษาของนักประพันธ์เป็นที่ตั้ง ไม่ใช่ภาษาของตน

1.2 ภาษาเขียน - ภาษาปากปกติในช่วงของการบรรยาย ผู้เขียนจะใช้ภาษาเขียน แต่เมื่อถึงช่วงบทสนทนาผู้เขียนจะใช้ภาษาพูดในการเขียน ผู้แปลจึงต้องจับน้ำเสียงการประพันธ์ให้ได้ว่าเป็นแบบใด น้ำเสียงจะบรรยายในเรื่อง ความสั้น - ยาวก็ส่งผลต่อการบรรยายเช่นกัน การบรรยายสั้น ๆ อาจจะเป็นการบรรยายบุคลิกตัวละครต่าง ๆ ก็ใช้อารมณ์ที่แตกต่างกันไปในแต่ละตัวละคร การบรรยายนั้นอาจเป็นการซ่อนความหมายเอาไว้ และผู้อ่านต้องเป็นผู้หา เพราะฉะนั้นการบรรยายในฉบับแปลก็ควรจะเป็นน้ำเสียงแบบเดียวกันด้วย การใช้คำในระดับต่าง ๆ ก็เช่นกัน

สำหรับภาษาพูดนั้น ผู้แปลควรพิจารณาถึงภูมิหลังของตัวละคร อารมณ์ต่าง ๆ เพราะผู้แปลจะต้องถ่ายทอดออกมาให้ตรงกับภาษาต้นฉบับของตัวละครนั้น ๆ

1.3 ภาษาในวรรณคดี เมื่อผู้แต่งแฝงความหมายโดยนัย ผู้แปลก็ต้องแปลข้อความที่สื่อมาให้ตรง ครบถ้วน และถูกต้อง เพื่อรักษาความเป็นต้นฉบับให้ได้มากที่สุด เพื่อให้ผู้อ่านได้สร้างความหมาย

หากข้อความต้นฉบับมีความกำกวม ภาษาแปลก็ต้องกำกวม เพราะการเขียนกำกวมนั้นเป็นการสร้างความหมายอย่างหนึ่ง และก็สร้างความสงสัยให้ผู้อ่านได้ในทางกลับกัน เช่น ผู้เขียนใช้ภาษาว่า ตัวละครนั้นกำลังหาวิธีเข้าหาจึงต่ออยู่นั้น หากผู้แปลนำมาแปลว่ากำลังหาเรื่องใส่ตัวอยู่ก็จะเป็นการแปลที่ดูไม่ได้ใจความอะไร เพราะฉะนั้นหากเป็นในภาษาไทยก็อาจจะมีแปลว่า ตัวละครกำลังแห่รังแค้นอยู่ก็ได้

1.4 ภาษาในต้นฉบับ ก่อนที่จะทำการแปล ผู้แปลควรอ่านออกเสียงในแต่ละย่อหน้า เพื่อให้ผู้แปลนั้นได้เข้าใจอารมณ์และน้ำเสียงที่ต้องการจะสื่อสารในแต่ละย่อหน้านั้นและยังสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

2. การแปลโดยการคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรม

การแปลนวนิยายต่างประเทศนั้นผู้แปลต้องการให้ผู้อ่านในชาติเดียวกันกับตนเองเข้าใจในวัฒนธรรมของต่างประเทศ ได้เรียนรู้ศิลปะวัฒนธรรมต่าง ๆ ดังนั้นผู้แปลจะต้องถ่ายทอดให้ยังคงรักษาวัฒนธรรมอันดีงามไว้ เพื่อรักษาความเข้าใจของผู้อ่าน

ในเรื่องของสำนวน คำพังเพยและภาษิตนั้น หากมีความหมายตรงกับสำนวน คำพังเพยและภาษิตไทย จะต้องใช้ของไทยได้ในบางกรณี

สำหรับการแปลขยายความสั้น ๆ เพื่อรักษาบริบททางวัฒนธรรมไว้นั้น ข้อความที่ขยายต้องสั้นจริง ๆ เพื่อรักษาภาษาต้นฉบับเอาไว้

3. การแปลโดยการคำนึงถึงผู้อ่าน

เมื่อผู้แปลคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมของผู้เขียนแล้วก็นึกถึงบริบททางวัฒนธรรมของผู้อ่านเช่นกัน ซึ่งประเด็นนี้เป็นการใช้สามัญสำนึกโดยแท้จริง เพราะผู้แปลจะต้องคำนึงว่าทำอย่างไรให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยไม่สะดุด เมื่อมาถึงยุคโลกปัจจุบันนี้ การสื่อสารก็เป็นเรื่องรวดเร็วทางโลกอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ ภาพยนตร์และวัฒนธรรมตะวันตกแทบจะไม่ใช้สิ่งแปลกใหม่หรือเรื่องที่ชวนตื่นตาตื่นใจอีกต่อไป พุดง่าย ๆ คือคนไทยรู้จักวัฒนธรรมต่างประเทศค่อนข้างมาก

ประเด็นที่สำคัญอีกหนึ่งข้อที่สำคัญสำหรับผู้อ่านคือ รูปประโยคภาษาไทยที่ใช้ถ่ายทอดควรมีโครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ไทย เพื่อให้ผู้อ่านอ่านได้โดยไม่สะดุด

1.3 กระบวนการแปล

สัญญาวิ สายบัว (2550, น.21) ได้แนะนำกระบวนการแปลที่ดีไว้ดังนี้

1. การศึกษาต้นฉบับให้ดี ต้องจับใจความเนื้อหา ความคิด ความหมายแฝง จุดมุ่งหมายของผู้เขียน บรรยากาศของตัวบท และอรรถรสทั้งหมดที่มีอยู่ในต้นฉบับ

2. การรับทอดความหมายจากต้นฉบับ ผู้แปลทำการถ่ายทอดความหมายของผู้เขียนต้นฉบับมาเป็นความหมายของผู้แปล

3. การถ่ายทอดเป็นภาษาฉบับแปล ผู้แปลจะประเมินผู้อ่าน แล้วตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการแปลแบบใด

4. การทดสอบงานแปลของผู้แปล โดยผู้แปลควรทดสอบผู้อ่านให้เข้าใจถึงทักษะระดับความยากง่ายของภาษาที่ผู้อ่านมี

การมีกระบวนการแปลที่ดีนั้นจะช่วยให้ผู้แปลจัดระบบทางความคิดของตนเองได้ และนำไปสู่ความเข้าใจได้อย่างง่ายดายของผู้อ่าน ซึ่งกระบวนการแปลที่ดีนั้นประกอบไปด้วย การศึกษางานต้นฉบับให้ดี การรับทอดความหมายจากต้นฉบับ การถ่ายทอดเป็นภาษาฉบับแปล และการทดสอบงานแปลของผู้แปล

1.4 งานแปลที่ดี

การแปลที่ดี ผู้วิจัยได้ศึกษาจากนักวิชาการ 2 ท่านซึ่งแนะนำไว้ ดังนี้

Larson (Larson, 2527 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.11) กล่าวว่างานแปลที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะ 3 ประการดังนี้

1. ความถูกต้อง เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของงานแปล เพราะผู้แปลจะต้องถ่ายทอดความหมายได้อย่างถูกต้อง ไม่แสดงความคิดเห็นส่วนบุคคล

2.ความชัดเจน คือ อ่านได้ไม่กำกวม และความหมายจะต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ

3.ความเป็นธรรมชาติ คือ งานแปลที่ผู้อ่านไม่รู้สึกรู้ว่าอ่านงานแปลอยู่ การแปลแบบนี้

สรุพงษ์ (สรุพงษ์, 2545, น.20 อ้างถึงใน. อาชูรา อูมา 2558, น.10) ได้ให้ความหมายของงานแปลที่ดีไว้ว่า

งานแปลที่ดีต้องถ่ายทอดความหมายของต้นฉบับได้อย่างถูกต้องงดงาม ให้ผู้อ่านไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองนั้นอ่านหนังสือฉบับแปลอยู่ กล่าวคือผู้แปลจะต้องมีวรรณศิลป์ ในการใช้คำ มีการใช้ระดับภาษา และรสของวรรณคดีที่ถูกต้องเหมาะสม และครบถ้วน เพื่อให้ผู้แปลประทับใจดังตนเองนั้นอ่านวรรณกรรมต้นฉบับอยู่

งานแปลที่ดีต้องมีการถ่ายทอดที่ถูกต้อง ชัดเจน เทียบเคียงได้กับต้นฉบับ มีการใช้ภาษาที่ดีเหมาะสมตามหลักของภาษานั้น ๆ และมีรสวรรณคดีที่ครบถ้วน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแปลเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย

นวนิยายแปลเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย เป็นของนักเขียนชาวอเมริกันที่ใช้ชื่อนามปากกาว่า Lemony Snicket โดยชื่อจริงของเขาคือ Daniel Handler เกิดเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2513 ซึ่งเขามีความสามารถในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการเขียนและด้านดนตรี เขายังใช้นามปากกาอื่นแทนชื่อจริงในการแต่งนวนิยายอีกหลายเรื่อง หนังสือนวนิยายเล่มแรกที่เขาเขียนคือเรื่อง The Basic Eight โดยเขาเขียนนวนิยายเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ใช้ชื่อว่า A Series of unfortunate events ซึ่งแบ่งเป็นตอน ๆ เขาเขียนนวนิยายตอนแรกโดยใช้ชื่อตอนว่า The bad beginning (กลางร้ายเริ่มปรากฏ) ซึ่งประสบความสำเร็จมาก จนมีผู้นำมาแปลทั้งหมด 41 ภาษา รวมทั้งภาษาไทยด้วย ซึ่งถูกแปลโดย นักแปลชื่อ อาริตา พงศ์ธรรานนท์ อาริตามีผลงานอื่น ๆ อีกเช่น นวนิยายแปลเรื่อง โฟร์ทีนจักรกลมรณะ เมล็ดฝันวันสิ้นโลก เป็นต้น แต่ผลงานที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุด คือนวนิยายเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย

นวนิยายแปลเรื่องอยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย มีจำนวนทั้งหมด 13 ตอน โดยตอนแรกใช้ชื่อกลางร้ายเริ่มปรากฏ (The bad beginning) Lemony Snicket (2542) ในตอนนี้ นักรู้กล่าวถึงการเริ่มต้นของความโชคร้ายทั้งหมดของเด็ก ๆ บ้านโบดแลร์ ซึ่งได้แก่ ไวโอเล็ต เคลาส์ และซินนี่ ทั้งหมดเป็นเด็กฉลาด แต่เมื่อพวกเขาเสียบุพการีไป ทำให้พวกเขาต้องพบเจอกับความโชคร้าย และได้ไปอยู่กับผู้ปกครองตามกฎหมายอย่าง เค้าต์ โอลาฟ ที่จ้องจะหุบเอาสมบัติทั้งหมดของพวกเขาไป แต่ด้วยความฉลาดของเด็ก ๆ ทำให้บทสรุปของตอนที่ 1 อย่าง ตอนกลางร้ายเริ่มปรากฏนั้นจบลงด้วยดี คือพวกเขารอดพ้นจาก คนเลวอย่าง เคล้าส์ โอลาฟ

ตอนที่ 2 ใช้ชื่อว่า ห้องอสรพิษชวนผวา (The Reptile Room) Lemony Snicket (2542) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ หลังจากที่พวกเขารอดพ้นจากเงื้อมมือของพ่อเลี้ยงแล้ว พวกเขาจึงถูกย้ายไปที่อยู่ที่อื่น พี่น้องทั้งสามคนจากบ้านโบทแลร์ จะต้องเผชิญกับอุบัติเหตุทางรถยนต์ กลิ่นเหม็นงูพิษ มีด โคมไฟอ่านหนังสือทองเหลืองอันใหญ่ และการปรากฏตัวของบุคคลที่เด็ก ๆ ไม่อยากจะพบเจออีก

ตอนที่ 3 บ้านประหลาด (The wide window) Lemony Snicket (2543) เด็ก ๆ จากบ้านโบทแลร์ต้องเผชิญหน้ากับบ้านประหลาด ซึ่งในบ้านประหลาดนั้นก็พบกับ พายุเฮอริเคนจนไวโอเล็ตต้องคิดค้นและประดิษฐ์อุปกรณ์ส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือเพื่อเอาตัวรอดจากคนร้ายผู้หน้ากลัว แต่ด้วยความโชคดียังพอพวกเขาที่มีกันและกัน ทำให้พี่น้องทั้งสามนั้นร่วมมือกันจนรอดพ้นจากคนร้าย และถึงแม้ว่าชีวิตของพวกเขาจะต้องพบกับพายุเฮอริเคนที่ใหญ่สักเพียงไร แค่มีกันและกันก็ถือเป็นเรื่องดีที่สุดในชีวิตของเด็ก ๆ โบทแลร์

ตอนที่ 4 โรงงานเขย่าขวัญ (The Miserable Mill) Lemony Snicket (2543) พวกเด็ก ๆ จะต้องเจอกับที่อันตรายในโรงงานอย่างเช่น เครื่องศิษขนาดยักษ์ เนื่ออบรสชาติแฉะ และต้องพบกับบุคคลที่เป็นผู้ชายมีคว้นบุหรือยุโรปตัว และนักสะกดจิต ซึ่งเรื่องทั้งหมดนี้อาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ จนทำให้ไวโอเล็ตนั้นต้องพันตัวมาเป็นนักวิจัย และน้องชายอย่างเคลาส์กลับต้องเป็นผู้ประดิษฐ์สิ่งของแทนเธอ และการเอาตัวรอดของเด็ก ๆ บ้านโบทแลร์นั้นมีสาเหตุมาจากพ่อเลี้ยงที่ต้องการจะอุปสมบทของพวกเขาเด็ก ๆ อย่างเคาต์ โอลาฟ ที่เคยปรากฏตัวมาแล้วในภาคแรก แต่ถึงอย่างไรเคาต์ โอลาฟก็หนีไปได้ และสุดท้ายแล้วเด็ก ๆ จากบ้านโบทแลร์ก็เหมือนจะโชคดีที่รอดพ้นจากเงื้อมมือของเคาต์ โอลาฟอีกเช่นเคย

ตอนที่ 5 โรงเรียนสันประสาท (The Austere Academy) Lemony Snicket (2543) ไวโอเล็ต เคลาส์ และซันนี่ ได้เข้าไปศึกษาในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพรีพรีก จนพบเจอกับการลงโทษอย่างเข้มงวด การสอบวัดความรู้ การแข่งไวโอลิน และระบบเมตริกซ์ ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่ชีวิตในวัยเรียนต้องพบเจอ แต่เด็ก ๆ บ้านโบทแลร์นั้นได้เป็นเพื่อนกับแฝดสามบ้านควากไมร์ แล้วความโชคร้ายก็ปรากฏขึ้นอีกครั้งเมื่อเคาต์ โอลาฟจับแฝดสามบ้านควากไมร์ไป และทิ้งไว้เพียงปริศนาของ ว.ด.ฟ. และเรื่องน่ากลัวที่แฝดสามบ้านควากไมร์ค้นพบ เด็ก ๆ บ้านโบทแลร์มีความตั้งใจที่จะไขปริศนาและช่วยเพื่อนของพวกเขาจากเคาต์ โอลาฟให้ได้

ตอนที่ 6 คฤหาสน์อาเพศ (The Ersatz Elevator) Lemony Snicket (2544) พวกเด็ก ๆ ได้เปลี่ยนที่อยู่อาศัยเป็นคฤหาสน์ของเจอโรม ถึงแม้เจอโรมจะไม่ได้เลวร้ายอย่างเคาต์ โอลาฟ แต่เขาก็ไม่ใช่ผู้ปกครองที่แท้จริง เด็ก ๆ บ้านโบทแลร์ยังคงหาทางช่วยแฝดสามจากบ้านควากไมร์

เพราะพวกเขาตกอยู่ในสถานการณ์น่ากลัว ปริศนา 3 ตัวอย่าง ว.ด.ฟ ที่พวกเด็ก ๆ ยังไขไม่ได้นั้นก็ยังคงอยู่ สุดท้ายแล้วเด็ก ๆ บ้านโบลด์เลอร์ก็ต้องระหกระเหินไปอยู่ที่อื่นตามเคย

ตอนที่ 7 หมู่บ้านสามานย์ (The Vile Village) Lemony Snicket (2544) พวกเด็ก ๆ จากบ้านโบลด์เลอร์ได้พบเจอกับปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างการอพยพของฝูงกา ฝูงชนผู้โกรธแค้นจากในหมู่บ้านว.ด. และ การจับกุมคนบริสุทธิ์อย่างพวกเด็ก ๆ บ้านโบลด์เลอร์ ท้ายที่สุดแล้วนั้นพวกเด็ก ๆ ก็ถูกทำโทษแต่เด็ก ๆ บ้านโบลด์เลอร์นั้นตกลงกันว่าจะหนีไปจากหมู่บ้านนี้ トラบไตที่ยังมีกัน และเพื่อหาความลับของว.ด.ฟ ต่อไปทั้งยังเพื่อเอาชนะเคาต์ โอลาฟที่ไม่ปล่อยพวกเขาไปสักที่อีกด้วย

ตอนที่ 8 โรงพยาบาลวิปริต (The Hostile Hospital) Lemony Snicket (2544) เด็ก ๆ จากบ้านโบลด์เลอร์ต้องพบกับความยากลำบากในโรงพยาบาลเฮมลิซที่สุดท้ายแล้วก็เกิดเพลิงไหม้ในโรงพยาบาล และพวกเขายังมีความหวังอีกว่าพ่อหรือแม่ของพวกเขาคนใดคนหนึ่งยังมีชีวิตอยู่ พวกเด็ก ๆ จึงติดตามเคาต์ โอลาฟเพื่อสืบหาความจริง เพราะเคาต์ โอลาฟและแฟนของเขาก็ยังคงสืบเรื่องของว.ด.ฟ.อยู่ เคาต์ โอลาฟกับแฟนสาวยังมีแผนชั่วร้ายที่จะตามหาแฟ้มสนิกเก็ตอีกด้วย

ตอนที่ 9 เทศกาลระทึกขวัญ (The Carnivorous Carnival) Lemony Snicket (2545) พวกเด็ก ๆ จากบ้านโบลด์เลอร์ ได้พบเจอกับเรื่องที่ทำให้เด็กอย่างพวกเขาเสียขวัญ และยากที่จะรับมือ ซึ่งมาพร้อมกับแผนที่ที่สับสน และฝูงชนที่ไม่สามารถควบคุมได้ และเรื่องที่เลวร้ายที่สุดในชีวิตของเด็ก ๆ บ้านโบลด์เลอร์ที่นับเป็นสิ่งที่เลวร้ายจริง ๆ ก็เกิดขึ้น เพราะเด็ก ๆ จากบ้านโบลด์เลอร์ ถูกเคาต์ โอลาฟจับได้และยังขังพวกเขาเอาไว้กับจอมวายร้ายซึ่งเป็นลูกน้องของเขาจากคณะละคร หากคุณคิดว่าแค่นี้หรือคือความโหดร้าย ณ ตอนนี่สิ่งที่เป็นเรื่องดี ๆ ที่สุดในชีวิตของเด็ก ๆ คือการที่พวกเขามีกันและกัน แต่เคาต์ โอลาฟคือคนที่ชั่วร้ายที่สุดที่เด็ก ๆ จากบ้านโบลด์เลอร์เคยพบเจอ เพราะเขาจับขังนี้ไป และปล่อยไว้อโกลีตกับเคลาส์ ไว้ด้วยความสะใจของตนเอง ซึ่งหมายความว่าเด็ก ๆ บ้านโบลด์เลอร์ ต้องพรากจากกันทั้งที่ยังไม่เคย

ตอนที่ 10 หน้าผาวิปริต (The Slippery Slope) Lemony Snicket (2546) พวกเด็ก ๆ จากบ้านโบลด์เลอร์นั้นต้องต่อสู้กับเคาต์ โอลาฟจนในที่สุดสมาชิกในคณะละครบางคนก็อดทนไม่ได้อีกต่อไปจึงเลือกที่จะตีตัวออกจากเคาต์ โอลาฟ พวกเด็ก ๆ บ้านโบลด์เลอร์กลับมาเจอกันอีกครั้ง ซึ่งถือเป็นความสำเร็จที่ไว้อโกลีต เคลาส์และขังนี้ขึ้นนั้นหากันจนเจอและได้พบเพื่อนใหม่อย่าง ควิกส์ลีย์ แต่สุดท้ายแล้วพวกเด็ก ๆ จากบ้านโบลด์เลอร์นั้นก็แยกจากเพื่อนของพวกเขาเพราะอุบัติเหตุ พวกเด็ก ๆ จึงทำเรื่องที่น่างุนจะทำได้ตั้งแต่แรกคือ การไขปริศนา ว.ด. และตามหาพ่อแม่ที่แท้จริงของพวกเขา ว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่

ตอนที่ 11 ถ้ำทะมึน (The Grim Grotto) Lemony Snicket (2547) พวกเขาเด็ก ๆ บ้านโบทแลร์นั้นเดินทางไขปริศนาของว.พ.ด.กับเพื่อนของพวกเขาอย่าง ควิกส์ลีย์ และสุดท้ายวงจรรความโชคร้ายก็เหมือนจะจบลงเพราะพวกเขาเด็ก ๆ นั้นก็ได้พบกับคิท สนิกเก็ต นี่คือก้าวแรกของการไขปริศนาเพิ่มของสนิกเก็ต แต่เพื่อนของพวกเขาอย่างควิกส์ลีย์กลับหายไปแทน

ตอนที่ 12 หายนะก่อนปิดฉาก (The Penultimate Peril) Lemony Snicket (2548) พวกเขาเด็ก ๆ บ้านโบทแลร์นั้นยังคงต่อสู้กับจอมวายร้ายอย่างเคาต์ โอลาฟอย่างต่อเนื่อง เคาต์ โอลาฟนั้นวางแผนที่จะทำลายโรงแรมแห่งหนึ่งด้วยการปล่อยเชื้อราในโรงแรมนั้น พวกเขาเด็ก ๆ จากบ้านโบทแลร์นั้น จึงช่วยกันหยุดเคาต์ โอลาฟโดยการเผาโรงแรม กับผู้พิพากษาเสตราสส์ แน่นอนว่า การทำอะไรแบบนี้คืออาชญากรรม แต่พวกเขาเด็ก ๆ ไม่มีทางเลือกจึงตัดสินใจที่จะเผาโรงแรมนั้นทิ้งเสีย แม้ผู้พิพากษาเสตราสส์ซึ่งเป็นบุคคลที่เด็ก ๆ เคารพนับถือนั้นจะไม่เห็นด้วย และสุดท้ายแล้วพวกเขาเด็ก ๆ ก็ตัดสินใจที่จะหนีไปกับเคาต์ โอลาฟ โดยทิ้งผู้พิพากษาเสตราสส์ไว้แก่ต่างกับตำรวจเพียงผู้เดียว

ตอนที่ 13 จุดจบ (The End) Lemony Snicket (2549) จากเหตุการณ์เลวร้ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับ ไวโอเล็ต เคลาส์ และซันนี่ โบทแลร์ ก็ได้ดำเนินมาถึงพายุเรื่องสุดท้ายนั่นคือ เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแปลกปลอม จนทำให้เคาต์ โอลาฟและคิท สนิกเก็ตเสียชีวิต และความลับแท้จริงของพ่อแม่โบทแลร์ที่ตามหลอกหลอนพวกเขา จนทำให้เขาต้องประสบพบเจอกับเรื่องราว ๆ ทั้งหมด เคาต์ โอลาฟกลับบอกกับพวกเขาว่า เขานั้นไม่ได้ฆ่าพ่อแม่ของพวกเขาเด็ก ๆ บ้านโบทแลร์สุดท้ายก่อนที่คิทจะสิ้นใจเธอได้คลอดทารกผู้หญิงเอาไว้ให้กับเด็ก ๆ บ้านโบทแลร์ ชีวิตของพวกเขาเด็ก ๆ นั้นคือการเดินทางต่อไปเพื่อจะได้ประสบพบเจอกับสิ่งที่แปลกใหม่แต่สิ่งที่สำคัญและเป็นสิ่งที่โชคตีมาตั้งแต่ต้นเรื่องคือการที่เด็ก ๆ บ้านโบทแลร์มีกันและกันอยู่เสมอ ทั้งยามทุกข์ที่สุดและยามที่มีความสุขมากที่สุดในชีวิต

จากเรื่องทั้งหมด 13 ตอน นั้นจะเห็นได้ว่าตอนที่ 1 ถือเป็นตอนที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นการเริ่มเรื่องทั้งหมด ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย (A Series of unfortunate events) ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ (The Bad Beginning) ในปี 2542 เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องราวทั้งหมด ทั้งยังประสบความสำเร็จ เนื่องจากเป็นหนังสือมียอดขายที่ดีที่สุดของนิวยอร์กไทมส์ และยังมีกานำไปทำเป็นภาพยนตร์ในปี 2547 ต่อมาได้ทำเป็นภาพยนตร์ชุดเรื่อง A Series Of Unfortunate Events อีกครั้งในเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ปี 2560 ทั้งยังมีการแปลรวมทั้งสิ้น 41 ภาษา รวมภาษาไทยด้วย และยังมีเนื้อเรื่องน่าสนใจนำเสนอเรื่องโดยใช้โศกนาฏกรรม อาชญากรรมและการทารุณกรรม ที่มีความแตกต่างจากนวนิยายเยาวชนทั่วไป

3.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแปลและทฤษฎีการแปล

จากการศึกษาของงานวิจัยของกนกพร นุ่มทอง (2550) เรื่อง การแปลวรรณกรรมจีนเรื่องไซอิ๋ว ผลการศึกษาพบว่าภาษาจีนและภาษาไทยต่างกันอยู่มาก ทำให้คณะแปลต้องตัดความขยายความ ย่อความ ดัดแปลงข้อความ และเกิดความคลาดเคลื่อนของภาษา อาจจะต้องด้วยสาเหตุมาจากคณะแปลของทั้งสองประเทศสื่อสารไม่ตรงกัน หรือการมุ่งเน้นให้เรื่องของการเมืองโดดเด่นขึ้นในวรรณกรรม หรือเพื่อต้องการสร้างความเข้าใจให้กับผู้อ่าน แต่ผลก็ปรากฏให้เห็นแน่ชัดว่าภาษาของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันทั้งทางไวยากรณ์ ความหมาย และบริบทการใช้คำ

อารัมภ์ เอี่ยมละออ (2552) ได้ศึกษาการแปลจากนวนิยายเรื่อง โหด และ เขี้ยวไม่เจี๊ยบ โดยสุวิทย์ ขาวปลอด ผลการศึกษาพบว่ามีการใช้โวหารภาพพจน์ทั้งหมด 4 ประเภท ตามการแบ่งประเภทของเมอร์เรย์ โนว์เลส และโรซามุนด์ มูน คือ ภาพพจน์แบบอุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน และนามนัย นอกจากนี้ผู้ศึกษายังพบว่าสุวิทย์ ขาวปลอดได้ใช้กลวิธีการแปลภาพพจน์ 2 กลวิธี คือ การแปลโดยใช้ภาพพจน์และการแปลโดยไม่ใช้ภาพพจน์ ส่วนใหญ่ผู้แปลจะใช้ภาพพจน์ประเภทเดียวกับต้นฉบับและในบางกรณีผู้แปลก็เลือกที่จะละประโยคในการแปล แต่ผู้แปลก็สามารถรักษาความหมายของภาพพจน์ไว้ได้

ในทำนองเดียวกันงานวิจัยของหนึ่งฤทัย ลาที (2556) เรื่อง การวิเคราะห์งานแปลในภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่องแอดแลนติก มหาสมุทรข้ามเวลา ผลที่ได้นั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของกนกพร นุ่มทอง และอารัมภ์ เอี่ยมละออ แม้จะมาจากภาษาที่ต่างกัน โดยผู้ศึกษาได้ศึกษานวนิยายแปลเรื่องนี้ ใช้ทฤษฎีที่หลากหลาย รวมทั้งหมด 46 เทคนิคตามรูปแบบของ Lason (1998) ผลที่ได้ก็คือ ผู้แปลมีวิธีการแปลที่หลากหลาย เนื่องจากความแตกต่างกันของภาษา วัฒนธรรม ทำให้บริบทการใช้รูปคำ ประโยค ต่างกัน รวมทั้งไวยากรณ์ทางด้านของภาษาก็มีลักษณะที่แตกต่างกัน แต่ในบางครั้งยังคงรักษารูปแบบทางไวยากรณ์ของต้นฉบับไว้ บางประโยคแปลแบบตรงตัว บางประโยคก็มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมของบริบทและวัฒนธรรมในภาษาไทย

จุฑามาศ ปฐมทอง (2558) ได้ศึกษาความถี่ของแต่ละกลวิธีการแปลที่พบในนวนิยายเรื่องกัวาร์กรอยจำโดยจระนันท์ พิตรปรีชา ซึ่งงานวิจัยเล่มนี้เป็นทั้งงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า ผู้แปลได้ใช้กลวิธีการแปลทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ การเติมคำอธิบาย การใช้ลีหรือประโยคแทน การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่าง ๆ และการตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป และผู้ศึกษาได้ศึกษาการแปลในระดับโครงสร้าง โดยใช้กลวิธีการแปลหลัก 3 ประเภท คือ

ระดับเสียง ระดับโครงสร้างของคำ และระดับโครงสร้างประโยค

อาชูรา อูมา (2558) ได้ศึกษานวนิยายแปลแห่งยุค เรื่อง การวิเคราะห์การแปลสำนวน สุภาพจิตและภาพพจน์ในงานแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี ซึ่งผู้ศึกษา แบ่งย่อยการศึกษาออกเป็น 2 เรื่อง คือ กลวิธีการแปล และภาพพจน์ โดยกลวิธีการแปลศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการแปลแบบถอดความ การแปลแบบเทียบเคียง การแปลแบบคำต่อคำ และการแปลแบบละคำ ในการศึกษาการใช้ภาพพจน์ผู้วิจัยแบ่งการศึกษา คือ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน และนามนัย โดยได้ผลการศึกษากการใช้ภาพพจน์ที่มีความคล้ายคลึงกับ อาร์มภ์ เอี่ยมละออ ซึ่งกลวิธีการแปลใช้กลวิธีการแปลแบบถอดความมากที่สุด และกลวิธีการแปลแบบภาพพจน์ใช้การแปลแบบอุปมามากที่สุด

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น จะเห็นว่า งานวิจัยทั้งหมดนั้นมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัย เรื่องการศึกษาการวิเคราะห์การแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้าย เริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรรานนท์ เนื่องจากการแปลภาษาต่าง ๆ มาสู่ภาษาไทยและมีการศึกษาเปรียบเทียบภาษาไว้อย่างหลากหลาย ทั้งในทางภาพพจน์ สุภาพจิต เทคนิคการแปล ประเภทของการแปล และกลวิธีการแปล ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ เพราะผู้ศึกษาต้องการจะศึกษาการวิเคราะห์การแปลของผู้แปลจากภาษาอังกฤษสู่ภาษาไทย ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งความหมาย และหลักภาษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสูงสุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

วิจัยเรื่อง “ การศึกษากลวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้อยากเห็นไม่มีโซคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรรานนท์ ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้อยากเห็นไม่มีโซคร้าย โดยมีขั้นตอนระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 การสำรวจและรวบรวมข้อมูล

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 การนำเสนอข้อมูล

3.1 การสำรวจและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษากลวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้อยากเห็นไม่มีโซคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรรานนท์ โดยมีการสำรวจและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนวนิยายแปล

2. ผู้วิจัยเลือกนวนิยายแปลจากยอดชายและความนิยมในยุคปัจจุบัน คือเรื่อง อยากรู้อยากเห็นไม่มีโซคร้าย โดย Lemony Snicket เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยในนวนิยายแปลชุดนี้ประกอบไปด้วยหนังสือทั้งหมด 13 ตอน ได้แก่

1. ลางร้ายเริ่มปรากฏ (The Bad Beginning)

2. ห้องอสรพิษขนพวา (The Reptile Room)

3. บ้านประหลาด (The Wide Window)

4. โรงงานเขย่าขวัญ (The Miserable Mill)

5. โรงเรียนสันประสาท (The Austere Academy)

6. คฤหาสน์อาเพศ (The Ersatz Elevator)

7. หมู่บ้านสาญ์ (The Vile Village)

8. โรงพยาบาลวิปริต (The Hostile Hospital)

9. เทศกาลระทึกขวัญ (The Carnivorous Carnival)

10. หน้าผาวิปโยค (The Slippery Slope)

11. ถ้ำทะมึน (The Grim Grotto)

12. หายนะก่อนปิดฉาก (The Penultimate Peril)

13. จุดจบ (The End)

ผู้วิจัยเลือกศึกษา 1 ตอน คือ ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ เนื่องจากนวนิยายตอนนี้มีความน่าสนใจทางด้านเนื้อหามีการสอดแทรก โศกนาฏกรรม อาชญากรรม และการทารุณกรรม ด้านความสำเร็จที่มีผู้นำไปแปลหลากหลายภาษา นำไปผลิตเป็นภาพยนตร์ และการเล่าย้อนถึงในช่วงปี 2470 หรือยุคปี ค.ศ.1930 ทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องทั้งหมดในนวนิยายชุด

3. ผู้ศึกษาศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการแปล คือ
 - 3.1 ความหมายของการแปล
 - 3.2 ประเภทของงานแปล
 - 3.3 กระบวนการแปล
 - 3.4 งานแปลที่ดี
4. นอกจากนี้ยังมีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนายแปลและทฤษฎีการแปล

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษากลวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอนกลางร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรานนท์โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาและเปรียบเทียบภาษาจากภาษาต้นฉบับสู่ฉบับภาษาแปล โดยใช้การศึกษาจากคำ และประโยคของการแปลจากภาษาอังกฤษสู่ภาษาไทย

2. ศึกษากลวิธีการแปลโดยศึกษาจากการแปลโดยแบ่งกลวิธีการแปล ดังนี้

- 2.1 การแปลแบบตรงตัว สัญฉวี สายบัว (2560, น.58) คือ การแปลที่พยายามรักษารูปแบบของการเสนอความคิดของต้นฉบับไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ รูปแบบที่ว่านี้หมายถึง คำ ระเบียบวิธีการเรียงคำ ระเบียบวิธีการจัดกลุ่มความหมายเข้าเป็นประโยค และการเรียงประโยคเข้าเป็นข้อความที่ใหญ่ขึ้นไปเป็นลำดับ และรวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ด้วย

- 2.2 การแปลแบบเอาความ สัญฉวี สายบัว (2560, น.58) คือ การแปลแบบนี้มีลักษณะที่แตกต่างกับการแปลแบบตรงตัวหลายประการ ประการแรกรูปแบบที่ผู้แปลใช้ในการถ่ายทอดภาษาอาจจะแตกต่างไปจากรูปแบบที่ใช้ในต้นฉบับ อีกประการหนึ่งคือการเรียงลำดับความคิดอาจจะไม่เหมือนกันประโยคหรือวลีใดที่กล่าวไว้เป็นอันดับต้น ๆ ในต้นฉบับที่อาจถูกจัดให้อยู่ในลำดับหลัง ๆ ในฉบับแปล การเปลี่ยนรูปแบบให้ต่างจากต้นฉบับนี้มีความมุ่งหมายอยู่ประการเดียว คือ เพื่อให้งานแปลนี้สามารถทำหน้าที่สื่อความหมายของต้นฉบับไปยังผู้อ่านได้อย่างแน่นอน

3.3 การนำเสนอข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ และนำเสนองานวิจัยโดยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ พร้อมข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

บทวิเคราะห์

การวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง ออยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรรานนท์ เป็นการศึกษากลวิธีการแปลของผู้แปล โดยใช้หลักการวิเคราะห์การแบ่งประเภทการแปล ของสัญญาวิ สายบัว (2560, น.58) จากคำและประโยคที่ปรากฏอยู่ในฉบับแปลเทียบกับภาษาต้นฉบับ ได้แก่ การแปลแบบตรงตัวและการแปลแบบเอาความ ซึ่งผลการศึกษา มีดังนี้

1. การแปลแบบตรงตัว

การแปลตรงตัว คือ การแปลที่พยายามรักษารูปแบบของการเสนอความคิดของต้นฉบับไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุด รูปแบบที่ว่านี้หมายถึง คำ ระเบียบวิธีการเรียงคำ ระเบียบวิธีการจัดกลุ่มความหมายเข้าเป็นประโยค และการเรียงประโยคเข้าเป็นข้อความที่ใหญ่ขึ้นไปเป็นลำดับ และรวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ด้วย

ลักษณะการแปลแบบตรงตัวที่พบในนวนิยายเรื่อง ออยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ มีการใช้การแปลตรงตัวในรูปแบบคำมากกว่ารูปแบบประโยค เนื่องจากถึงแม้ว่าผู้แปลจะมีการเปลี่ยนการจัดเรียงประโยค หรือการสลับการเรียงคำในประโยคแต่ถ้าผู้แปลใช้การแปลแบบตรงตัวก็ยังคงความหมายเดิมและสามารถเข้าใจความหมายของประโยคนั้นเหมือนเดิมได้ ดังนั้นการแปลแบบตรงตัวในนวนิยายเรื่อง ออยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ จึงพบการแปลรูปแบบคำมากกว่ารูปแบบประโยค จากตัวอย่างในการแปลแบบตรงตัว จะพบการแปลในรูปแบบคำทั้งหมดร้อยละ 57 และรูปแบบประโยคร้อยละ 43 จากการแปลแบบตรงตัวทั้งหมด โดยผู้วิจัยคัดแยกการวิเคราะห์ระหว่างคำและประโยค จากการแปลของผู้แปลหากเป็นคำที่แปลแบบตรงตัวในประโยคที่มีการเรียงรูปแบบผิดแปลกไปจากภาษาต้นฉบับนั้น จะถือว่าเป็นการแปลตรงตัวแบบคำ แต่หากทั้งประโยคมีการรักษาความหมายแบบตรงตัวได้ในคำและสามารถเรียงประโยคตามภาษาต้นฉบับถูกต้องทุกประการ จะถือว่าการแปลนั้นเป็นการแปลแบบประโยค ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของการแปลแบบตรงตัวในประโยคและคำ ดังนี้

1.1 ประโยค

จากการศึกษาการแปลแบบตรงตัวในนวนิยายแปล เรื่องออยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏนั้น ปรากฏการแปลแบบตรงตัวในประโยค คือ การเรียงประโยค การเรียงคำให้

เป็นประโยคได้ถูกต้อง และการจัดความหมายที่ถูกต้อง แม้ในภาษาอังกฤษ(ภาษาต้นฉบับ) จะมีความต่างกับภาษาไทย(ภาษาฉบับแปล) ในเรื่องของไวยากรณ์ แต่ผู้แปลก็สามารถรักษาความหมายในภาษาต้นฉบับไว้ได้ทั้งหมด โดยผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างการแปลประโยคแบบตรงตัวไว้ ดังนี้

In this book is there very few happy things in the middle. (Lemony Snicket, 2542, น.1)

หนังสือเล่มนี้ยิ่งตอนกลาง ๆ เรื่องยิ่งมีความสุขน้อยมาก (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.9)

ผู้แปลใช้การแปลแบบตรงตัว ทั้งการเรียงประโยคและการรักษาความหมายของรูปประโยค การรักษาไวยากรณ์ทางภาษาทั้งสองภาษาเนื่องจากคำว่า *Few* มีความหมายว่าเล็กน้อย ซึ่งปรากฏให้เห็นทั้งสองภาษา เป็นการรักษาความหมายเอาไว้ จากภาษาต้นฉบับสู่ภาษาฉบับแปล

Klaus was a little older than twelve and wore glasses, which made him look intelligent. (Lemony Snicket, 2542, น.3)

เคลาส์อายุสิบสองปีเศษ ใส่แว่นตาซึ่งทำให้เขาดูฉลาด (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.10)

คำว่า *a little older than twelve* นั้นแปลว่า อายุมากกว่าสิบสองเล็กน้อย แต่ในภาษาไทยใช้คำว่า อายุสิบสองปีเศษ ซึ่งมีความหมายเหมือนกัน เป็นการใช้ภาษาในการอธิบายได้ ชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายกว่า

He reached over and touched Violet's arm, bringing her out of her inventing thoughts. (Lemony Snicket, 2542, น.5)

เคลาส์เอื้อมมือไปแตะแขนไวโอเล็ต เพื่อดึงเธอออกจากความคิดเรื่องสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.11)

ผู้แปลใช้การแปลตรงตัวในคำและสามารถรักษาความหมายของรูปประโยคได้ทั้งหมดโดยการนำความหมายของคำศัพท์มาเรียงจนเกิดเป็นความหมายแบบเดียวกับภาษาต้นฉบับ

He always had a cold and was constantly excusing himself from the table to have a fit of coughing in the next room. (Lemony Snicket, 2542, น.6)

เขามักจะเป็นหวัดอยู่เสมอ และจะขอตัวลุกจากโต๊ะเป็นระยะ ๆ เพื่อไปไอที่ห้องข้าง ๆ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.12)

เป็นการแปลแบบตรงตัว ที่ปรากฏการแปลทุกคำศัพท์แบบเดียวกับภาษาต้นฉบับ และการเรียงประโยคที่มีรูปแบบเดียวกันทั้งสองภาษา

He is both a count and an actor. (Lemony Snicket, 2542, น.16)

เขาเป็นทั้งเคานต์และนักแสดง (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.18)

เป็นการแปลคำศัพท์ทุกคำตรงกับภาษาต้นฉบับ และการเรียงประโยคที่มีรูปแบบเดียวกันทั้งสองภาษา

Perhaps one day you could come over and help me with my gardening. (Lemony Snicket, 2542, น.21)

บางทีวันหลังเธออาจจะแวะมาช่วยฉันทำสวนก็ได้นะ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.21)

เป็นการแปลที่มีการเรียงคำในประโยคเหมือนกันทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาแปล โดยมีการใช้คำว่า บางที วางไว้หน้าประโยคซึ่งเป็นลักษณะหรือรูปแบบการวางคำในประโยคตามโครงสร้างของภาษาต้นฉบับ

The instruction he left for them were usually difficult chores, such as repainting the back porch or repairing the windows. (Lemony Snicket, 2542, น.30)

คำสั่งที่เขาทิ้งไว้มักจะจะเป็นงานบ้านที่ยุ่งยาก เช่น ทาสีประตูหลังใหม่ หรือซ่อมหน้าต่าง (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.25)

การแปลของประโยคนี้อมีการแปลโดยใช้คำศัพท์ตรงตัวทุกทำและเรียงลำดับข้อความ หรือจัดเรียงรูปแบบประโยคตามภาษาต้นฉบับ

That means she likes you. (Lemony Snicket, 2542, น.35)

นั่นหมายความว่าเธอชอบคุณค่ะ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.29)

เป็นประโยคการแปลที่ใช้คำศัพท์ตรงตัวและมีรูปแบบการจัดเรียงประโยคที่เหมือนกันทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาแปล

One type of book that practically no one likes to read is a book about the law. (Lemony Snicket, 2542, น.83)

มีหนังสือประเภทหนึ่งที่ไม่มีใครชอบอ่านเลย คือหนังสือเกี่ยวกับกฎหมาย (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.58)

เป็นการแปลที่เก็บทุกคำและความหมาย และนำมาเรียงต่อกันจนเป็นประโยคที่เรียงรูปแบบคำและประโยคตามภาษาต้นฉบับทุกรูปแบบ

Maybe, just maybe, the book Klaus was smuggling could save their lives.
(Lemony Snicket, 2542, น.92)

บางที หนังสือที่เคลาส์แอบหยิบมาอาจจะช่วยชีวิตพวกเขาไว้ก็ได้ แค่ “อาจจะ” เท่านั้น
(อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.64)

เป็นการแปลแบบตรงตัวเช่นกัน เป็นการแปลตามความหมายของคำ และนำมาเรียงต่อเป็นรูปประโยคที่เข้าใจได้ในภาษาไทย

The hook-hands man said smoothly, ignoring Klaus's noises. (Lemony Snicket, 2542, น.91)

ชายมือตะขอพูดเสียงเรียบ ๆ โดยไม่สนใจเสียงเคลาส์ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.63)

เป็นการแปลแบบตรงตัวเนื่องจากผู้แปลเก็บทุกคำในความหมายและสามารถเรียงต่อกันได้โดยไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบของการเรียงประโยค เป็นการเรียงตามภาษาต้นฉบับทั้งหมด

But that's not important. What's important is that I have found out your plan, Klaus said (Lemony Snicket, 2542, น.96)

แต่นั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญหรอก ที่สำคัญคือ ผมรู้แผนการของคุณแล้ว เคลาส์กล่าว
(อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.67)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัวทุกคำทั้งประโยคและนำมาเรียงต่อกันเป็นรูปแบบเดียวกับภาษาต้นฉบับ แม้จะมีคำศัพท์บางตัวที่เหมือนกัน แต่การแปลก็ไม่ได้เปลี่ยนไป

He stopped for underneath the certain was nothing but another certain.
(Lemony Snicket, 2542, น.101)

เขาต้องหยุดเพราะใต้ฝ่าม่านไม่มีอะไรเลยนอกจากฝ่าม่านอีกอันหนึ่ง (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.70)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัวที่ผู้แปลเก็บทุกคำของความหมายและนำมาเรียงต่อกันโดยไม่มี的增加ความใด หากแปลให้เข้าใจได้ง่าย สามารถแปลได้ว่า เขาหยุดเปิดฝ่าม่านเพราะมันไม่มีอะไรนอกจากฝ่าม่าน

It certainly is strange to find a child missing. And one so small, and helpless.
(Lemony Snicket, 2542, น.103)

แปลกนะที่มีเด็กหายไป และยังเป็นเด็กตัวเล็กที่ช่วยตัวเองไม่ได้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.71)

เป็นการแปลแบบตรงตัวเนื่องจากเป็นการแปลที่ผู้แปลเก็บทุกความหมายของคำศัพท์ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค ถึงแม้การแปลแบบเอาความอาจจะกระชับคำได้มากกว่า เช่น แปลกนะ เด็กตัวเล็ก ๆ ที่ยังช่วยตัวเองไม่ได้จะหายไป

It was made of dirty stone, with only one lone window, and just barely visible in the window was what looked like a birdcage. (Lemony Snicket, 2542, น.105)

หอคอยนั้นสร้างจากหินสกปรก มีหน้าต่างแค่บานเดียว และสิ่งที่มองเห็นแทบจะไม่เห็น อยู่ตรงหน้าต่างนั้นเหมือนจะเป็นกรงนก (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.73)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัวเนื่องจากคำว่า *visible* แปลว่ามองเห็นได้ แต่คำว่า *barely* แปลว่า แทบจะไม่มี เมื่อนำทั้งสองมารวมกันนั้น แปลว่า แทบจะมองไม่เห็นเป็นการสื่อสารที่เข้าใจได้ง่าย ๆ แต่หากแยกคำ ไม่แปลรวมกันความหมายก็จะยากแก่การเข้าใจ เช่น แทบจะมองไม่เห็นได้

You may have read more books than I have, but it didn't help you gain the upper hand in this situation. (Lemony Snicket, 2542, น.110)

พวกเขาอาจจะอ่านหนังสือมากกว่าฉัน แต่ในสถานการณ์นี้มันไม่ได้ช่วยให้พวกเขามีอำนาจเหนือฉันได้เลย (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.76)

สำนวน *gain the upper hand* แปลว่า เหนือกว่านั่นเอง การแปลนี้จึงเป็นการแปลแบบตรงตัว ซึ่งผู้แปลสามารถแปลอีกแบบได้ โดยการตัดคำว่าอำนาจออกไป เพื่อไม่เป็นการใช้คำฟุ่มเฟือยมากเกินไป และการใช้ประโยคที่ว่า มันไม่ได้ช่วยให้เธอเหนือกว่าฉันเลย ก็สามารถรักษาความหมายไว้ได้เช่นกัน

For instance, if you are bank robber although I hope you aren't you might go to the bank a few days before you planned to rob it. (Lemony Snicket, 2542, น.115)

ตัวอย่างเช่นถ้าคุณเป็นโจรปล้นธนาคาร ซึ่งผมหวังว่าคุณคงไม่ได้เป็นจริง ๆ คุณอาจจะไปที่ธนาคารก่อน สองสามวันก่อนวางแผนปล้น (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.78)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัวเนื่องจากผู้แปลเลือกที่เก็บทุกคำศัพท์ ผู้แปลไม่มีการสลับรูปแบบการแปลของประโยคและคำใด ๆ ซึ่งสามารถสื่อสารความหมายได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนตามภาษาต้นฉบับ

Littered all over the floor were empty wine bottles and dirty dishes. But most of all were the drawings and painting and carving of eyes, big and small all over the room. (Lemony Snicket, 2542, น.125)

มีขวดไวน์เปล่าและจานสกปรกทิ้งเรี่ยราดอยู่ทั่วพื้นห้อง แต่เหนืออื่นใดก็คือรูปเขียนลายเส้นรูปวาดและงานแกะสลักที่ทำเป็นรูปดวงตา ทั้งขนาดใหญ่และเล็กเต็มไปหมดทั้งห้อง (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.84)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัวทั้งประโยค แต่เนื่องจากภาษาที่ต่างกันด้านไวยากรณ์ทำให้หากจะแปลศัพท์เหมือนกันทุกคำนั้น จะต้องมีการแปลงรูปประโยคใหม่ดั่งที่ผู้แปลได้แปลไว้ แต่ถ้าหากจะแปลแบบเรียงรูปประโยคได้ว่า บนพื้นนั้นมีขวดไวน์เปล่าและจานสกปรกอยู่เต็มไปหมด แต่เหนืออื่นใด คือ ลายเส้น ภาพวาดและงานแกะสลักรูปดวงตาที่มีอยู่เต็มห้อง

But of course, everything was not all right. Everything was all wrong. (Lemony Snicket, 2542, น.125)

แต่แน่นอนว่าทุกอย่างไม่ได้เรียบร้อย ทุกอย่างผิดพลาดไปหมด (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.85)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัว ผู้แปลแปลคำศัพท์และนำมาเรียงเป็นประโยคตามภาษาต้นฉบับทุกคำ

This has not been a scene of fiction. My marriage to Violet Baudelaire is perfectly legal, and now I am in control of her entire fortune. (Lemony Snicket, 2542, น.144)

นี่ไม่ใช่การแสดงละครตามเรื่องที่แต่งขึ้น แต่การแต่งงานของผมกับไวโอเล็ต โบทแลร์ ถูกต้องตามกฎหมายอย่างสมบูรณ์ และต่อไปนี้ผมจะเป็นผู้ดูแลทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเธอ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.98)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัว ผู้แปลแปลคำศัพท์และนำมาเรียงเป็นประโยคตามภาษาต้นฉบับทุกคำ โดยไม่มีการปรับรูปแบบของประโยคใด ๆ

1.2 คำ

จากการศึกษาการแปลแบบตรงตัวในนวนิยายแปล เรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏนั้น พบว่าคำที่ปรากฏในการแปลแบบตรงตัวนั้น หากแปลตามพจนานุกรมที่ใช้กันในปัจจุบัน จะถือว่าเป็นการแปลตรงตัว แต่เนื่องจากภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เมื่อคนไทยยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลง ความหมายจากภาษาต้นฉบับด้วย แต่ผู้ศึกษานั้นเลือกยึดการแปลตรงตัวในทางทฤษฎีซึ่งอ้างอิงจากพจนานุกรมผู้วิจัยยกตัวอย่างคำที่แปลแบบตรงตัวไว้ดังนี้

The children wondered what Mr.Poe was doing there at Briny Beach. (Lemony Snicket, 2542, น.7)

พวกเด็ก ๆ สงสัยว่ามิสเตอร์โพมาทำอะไรที่หาดไบรินี่ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.13)
คำว่า Wonder ไม่ได้แปลว่า แปลกใจ เพียงอย่างเดียว (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.989) ได้เช่นกัน แต่ในภาษาอังกฤษอเมริกายังแปลว่าสงสัยได้อีกด้วย ผู้แปลจึงเลือกใช้คำว่าสงสัย เพื่อเป็นการสื่อความหมายที่ถูกต้อง

Violet, with some embarrassment, felt (Lemony Snicket, 2542, น.7)

ไวโอเล็ตอึดอัดใจเล็กน้อย (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.13)
คำว่า embarrassment แปลว่า อึดอัดใจ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.290)
เป็นการแปลแบบตรงตัว

Violet felt like Mr. Poe was the executioner. (Lemony Snicket, 2542, น.10)

ไวโอเล็ตรู้สึกว่ามีสเตอร์โพนั้นเหมือนผู้ประหารชีวิต (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.14)
คำว่า Executioner นั้นแปลว่า เพชฌฆาต,ผู้ประหารชีวิต (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.315) ผู้แปลนั้นใช้การแปลว่า ผู้ประหารชีวิต ซึ่งปรกติในภาษาไทยนั้นไม่ค่อยพบนัก

Klaus's favorite pen had turned to ash. (Lemony Snicket, 2542, น.12)

ปากกาด้ามโปรดของเคลาส์กลายเป็นขี้เถ้า (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.16)
คำว่า ash มีความหมายว่า ขี้เถ้า (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.46) เป็นการใช้ศัพท์ในการแปลที่ตรงตัว

Today we have to cook for ten people (Lemony Snicket, 2542, น.33)

วันนี้เราต้องทำอาหารให้คนสิบคน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.27)

คำว่า have ไม่ได้แปลว่า มี, เป็น เท่านั้น แต่สามารถแปลว่า ทำ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.409) ได้ด้วยดังนั้นจากข้อความนี้จึงเป็นประโยคการแปลแบบตรงตัว

Having cried all night, they rose the next morning feeling as if a weight were off their shoulders. (Lemony Snicket, 2542, น.58)

หลังจากร้องไห้มาตลอดทั้งคืน ในเช้าวันต่อมาพวกเขาก็ลุกขึ้นด้วยความรู้สึกราวกับได้ยกเอา น้ำหนักที่แบกไว้บนบ่าออก (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.42)

คำว่า rose ไม่ได้มีความหมายว่า ดอกกุหลาบ แต่คำว่า rose เป็นคำกริยาช่องที่ 2 ของ คำว่า rise ที่มีความหมายว่า ลุกขึ้น, ยืนขึ้น, ตื่นนอน (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.735) เนื่องจากในภาษาอังกฤษ คำว่า rose วางไว้หน้าคำว่า the next morning ที่เป็นการบอกถึง เหตุการณ์ในอนาคตตามรูปแบบไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับ คือเมื่อประโยคเป็นอดีตหรืออนาคต คำกริยาจะเปลี่ยนไปจากช่องที่ 1 เป็น ช่องที่ 2 หรือ ช่องที่ 3 ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และช้อยกเว้น ของไวยากรณ์นั้น ๆ ด้วย ดังนั้นในประโยคนี้จึงเป็นการแปลคำแบบตรงตัว

We have to do something about our predicament. (Lemony Snicket, 2542, น.59)

เราต้องทำอะไรสักอย่างกับสถานการณ์ที่เราเจออยู่ตอนนี้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.43)

คำว่า predicament มีความหมายว่า สถานการณ์ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.629) เป็นการแปลคำศัพท์โดยการใช้ความหมายตรงตัว

She didn't mean to live. (Lemony Snicket, 2542, น.59)

เธอไม่ได้หมายความว่าให้เราอยู่ด้วยหรอก (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.44)

คำว่า live ไม่ได้มีความหมายว่า การมีชีวิต, มีชีวิตเท่านั้น แต่ยังมีหมายความว่า อยู่, อาศัย (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.520) ดังนั้นในประโยคนี้จึงเป็นการให้ความหมายของคำโดยการแปลคำศัพท์แบบตรงตัว

We have a complaint. (Lemony Snicket, 2542, น.60)

เรามีเรื่องร้องเรียนต่างหาก (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.44)

คำว่า complaint มีความหมายว่า โอดครวญ, บ่น, ร้องเรียน (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.172) เป็นการแปลคำศัพท์หรือให้ความหมายของคำโดยใช้การแปลคำแบบตรงตัว

In what way would we participate? (Lemony Snicket, 2542, น.75)

จะให้เรามีส่วนร่วมแบบไหนคะ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.53)

คำว่า *participate* มีความหมายว่า ร่วม, มีส่วนร่วม เข้าร่วม (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.622) โดยในประโยคแปลใช้คำว่า มีส่วนร่วม การใช้คำศัพท์แปลของประโยคนี้อาจเป็นการแปลคำแบบตรงตัว

The play is called The Marvelous Marriage, and it is written by the great playwright Al Funcoot. (Lemony Snicket, 2542, น.75)

ละครเรื่องนี้ชื่อการแต่งงานมหัศจรรย์ เขียนโดย อัล ฟันคู้ต นักเขียนบทละครผู้ยิ่งใหญ่ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.54)

คำว่า *marvelous* ไม่ได้มีความหมายว่า ความพิศวง, ความประหลาดใจ เท่านั้นแต่ยังมีความหมายว่า อัจฉริยะ (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.541) ดังนั้นการแปลความหมายของคำนี้จึงเป็นการแปลคำแบบตรงตัว

I can order you to participate and you must obey. (Lemony Snicket, 2542, น.78)

ฉันสั่งให้เธอแสดงได้ และเธอก็ต้องเชื่อฟัง (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.54)

คำว่า *obey* มีความหมายว่า เชื่อฟัง, ยอมตาม, ตอบสนอง (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.594) เป็นการแปลความหมายโดยใช้คำศัพท์ที่มีความหมายตรงตัว

Maybe Count Olaf is trying to prove that we're insane. (Lemony Snicket, 2542, น.87)

บางทีเคาต์โอลาฟ อาจจะกำลังพิสูจน์ว่าเราวิกลจริตอยู่ก็ได้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.61)

คำว่า *insane* หมายความว่า บ้า, วิกลจริต, เป็นโรคจิต (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.464) จึงเป็นการแปลแบบตรงตัว หากเป็นภาษาพูดแบบนี้ การใช้คำว่า โรคจิตอาจจะเข้าใจได้ง่ายกว่า

I will tell you what I think, the man put one of his terrible hooks on Klaus's shoulder. (Lemony Snicket, 2542, น.89)

จะบอกให้ว่าฉันคิดยังไง ชายคนนั้นเอามือตะขอที่น่ากลัววางบนไหล่เคลาส์ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.62)

คำว่า *terrible* นั้น ในภาษาไทยที่คนไทยนิยมใช้กัน มักจะหมายความว่า แย่ หรือ ชั่วร้ายมาก แต่ความหมายที่แท้จริงสามารถบอกได้ว่า น่ากลัว, น่าเกรงขาม, ร้ายแรง และ สยดสยอง (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.882) ทำให้การแปลในคำนี้มีความหมายแบบตรงตัว

The laws of marriage in this community are very simple. (Lemony Snicket, 2542, น.96)

กฎหมายสำหรับการแต่งงานในชุมชนนี้ง่ายมาก (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.67)

คำว่า *simple* นั้นแปลได้ว่า ชัดเจน, ง่าย, เข้าใจได้ง่าย ๆ (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.794) การแปลนี้จึงเป็นการแปลแบบตรงตัวในรูปแบบคำ หากแปลอีกแบบจะแปลได้ว่า กฎหมาย การแต่งงานของชุมชนนี้ชัดเจนมาก

His eyes were shining brighter than they ever had, and he was still smiling like he'd just uttered a joke (Lemony Snicket, 2542, น.102)

นัยน์ตาเขาเป็นประกายกว่าที่เด็กทั้งสองเคยเห็น และเขาก็ยังคงยิ้มราวกับเขาเพิ่งจะเล่าเรื่องตลกออกมา (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.70)

คำว่า *uttered* นั้นแปลได้ว่าการกล่าว, เสียงที่เปล่งออกมา (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.943) แต่เนื่องจากภาษาไทยมีระดับของภาษา ทำให้หากใช้คำว่าเปล่งเสียง หรือการกล่าวคำพูดแทนนั้น อาจจะทำให้ดูทางการมากเกินไป

For children who read so much, you two are remarkably unintelligent. (Lemony Snicket, 2542, น.104)

สำหรับเด็กที่อ่านหนังสือเยอะ ๆ แล้ว เธอสองคนไม่ฉลาดเอาเสียเลย (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.73)

คำว่า *Unintelligent* หมายถึง ไม่ฉลาด, เซ่อ (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.934) การแปลนี้จึงเป็นการแปลแบบตรงตัว โดยที่ไม่มีเพิ่มหรือลดความหมายเลย

She could see a small and frightened Sunny. (Lemony Snicket, 2542, น.105)

เธอเห็นร่างน้อย ๆ ของซันนี่กำลังหวาดกลัว (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.73)

คำว่า *Frightened* แปลว่า ตกใจ, ตกใจหวาดกลัว (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.366) การแปลนี้จึงเป็นการแปลแบบตรงตัว แต่การแปลในหนังสือฉบับนี้นั้น บางครั้งคำว่า *frightened* ก็แปลว่า น่ากลัว, ตกใจ ซึ่งพบเห็นในตัวอย่างต่อไป

No, Klaus cried. Don't (Lemony Snicket, 2542, น.107)

ไม่ เคลาส์ร้องออกมา อย่างนะ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.74)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัวเนื่องจาก คำว่า cry ไม่ได้แปลว่าร้องให้เพียงอย่างเดียว แต่แปลว่า ร้อง, ร้องขอ, แผดเสียง หรือ ร้องไห้ได้ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.209)

As the eldest, it will always be your responsibility to look after your younger siblings. (Lemony Snicket, 2542, น.117)

ในฐานะพี่คนโต หนูต้องรับผิดชอบคอยดูแลน้อง ๆ ของหนู” (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.79)

Look after แปลว่า ดูแล โดย look ไม่ได้แปลว่า ดู เพียงอย่างเดียว แต่หากนำมาผสมกับ คำอื่น ๆ ก็ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปได้อีกด้วย และการแปลนี้ผู้แปลเลือกแปลคำแบบตรงตัว

All the time keeping in mind her promise to her parents and horrible things Count Olaf would do if his villainous plan work. (Lemony Snicket, 2542, น.121)

ตลอดเวลาไวโอเล็ตจะระลึกถึงสัญญาที่เธอให้ไว้กะพ่อแม่ และสิ่งน่ากลัวที่เคาต์ โอลาฟ จะทำถ้าแผนร้ายของเขาสำเร็จ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.81)

คำว่า villainous นั้น แปลได้ว่า เรื่องเลวร้าย, การกระทำอันชั่วร้าย, แผนชั่วร้าย (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.955) การแปลคำนี้จึงเป็นการแปลแบบตรงตัว ในภาษาต้นฉบับ มีหลายคำที่ความหมายทับซ้อนกันในภาษาไทยจึงยกตัวอย่างเพื่อความกระจ่างชัดมากขึ้น ในความหมายคำว่า ชั่วร้าย แต่รูปประโยคในตอนท้ายนั้นผู้แปลใช้คำแต่งรูปประโยคที่เข้าใจได้ยาก ควรแปลว่า และเรื่องน่ากลัวที่เคาต์โอลาฟจะทำถ้าแผนร้าย ๆ ของเขาสำเร็จ

The hook-handed man said in a sickly sweet voice. (Lemony Snicket, 2542, น.123)

ชายมือตะขอพูดเสียงหวานอย่างน่าสะอิดสะเอียน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.83)

คำว่า sickly ไม่ได้แปลว่า ซ้ำโรค หรือ โรคเรื้อรังเพียงอย่างเดียวแต่สามารถ แปลได้ว่า ขวนอ้วก, น่าสะอิดสะเอียน, ทำให้คลื่นไส้ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.791) การแปลนี้จึงเป็นการแปลคำแบบตรงตัวที่รักษาความหมายของประโยคได้อย่างดี

You have noticed that people's rooms reflect personalities. (Lemony Snicket, 2542, น.124)

คุณคงสังเกตเห็นว่าห้องของคนเราจะสะท้อนบุคลิกลักษณะของคนคนนั้นได้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.84)

คำว่า *noticed* นั้นแปลว่า การสังเกต, ความสนใจ, การเตือน (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.590) เพราะฉะนั้นคำนี้เป็นการแปลความหมายแบบตรงตัวซึ่งชัดเจนในพจนานุกรม

Your *blushing* bride just climbed up here to try and rescue the biting brat. (Lemony Snicket, 2542, น.125)

เจ้าสาว*แก้มแดง*ของนายเพ็งจะปีนขึ้นมานบนี่ และพยายามจะช่วยน้องเด็กจอมก๊าด (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.84)

เป็นการแปลแบบตรงตัวเนื่องจาก *blushing* แปลว่า ขวยเขิน, เขินอาย, หน้าแดง (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.90) แต่การใช้คำศัพท์ *แก้มแดง* แทนลักษณะของตัวละคร และเป็นการบ่งบอกถึงอารมณ์ของตัวละครที่เป็นผู้พูดว่าได้กุมอำนาจเหนือกว่า และไม่ได้มีความเกรงกลัวต่อไวโอเล็ตเลย

Violet face was pale her, and left hand was *trembling* as she signed her name. (Lemony Snicket, 2542, น.144)

หน้าของเธอซีด และมือซ้ายของเธอก็*สั่น*ขณะเซ็นชื่อ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.97)

คำว่า *trembling* นั้นแปลว่า สั่น, สั่นกลัว, สั่นเทา (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.910) การแปลนี้จึงเป็นการแปลแบบตรงตัว เพราะแสดงอาการของตัวละครอย่างชัดเจน

It seemed to the children that they were moving in an *aberrant*. (Lemony Snicket, 2542, น.162)

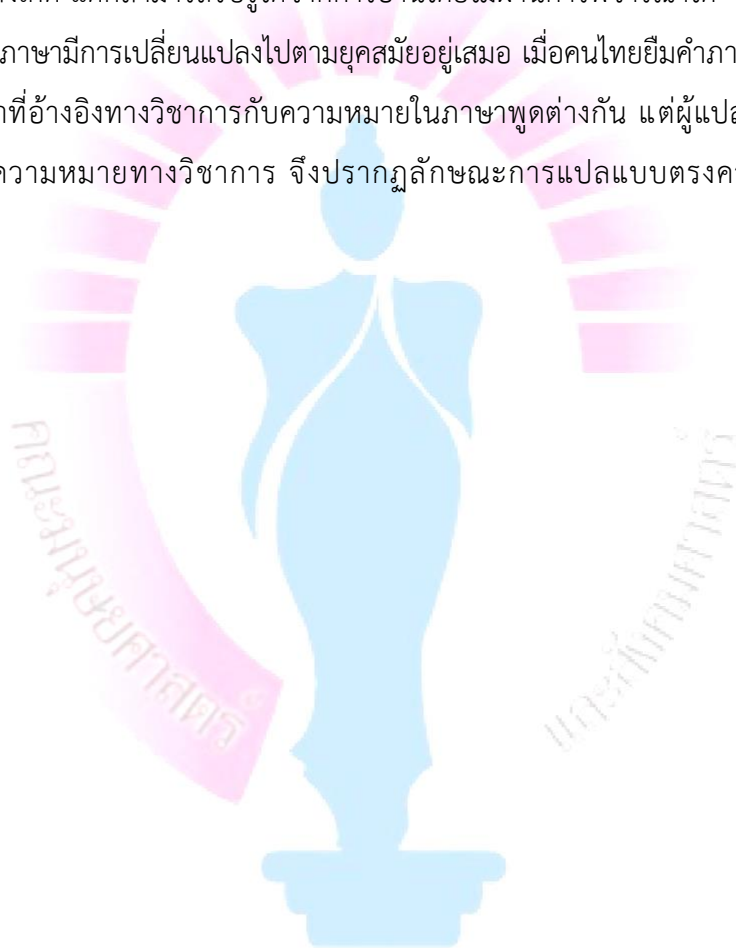
ดูเหมือนว่าพวกเด็ก ๆ กำลังมุ่งหน้าไปยังทิศทางที่*ผิด* (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.109)

คำว่า *aberrant* หมายถึง ซึ่งเบี่ยงเบนจากปกติ, ผิดปกติ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.1) เป็นการแปลแบบตรงตัวตามคำ และเรียงคำตามประโยคแบบสมบูรณ์ ทั้งประโยค

จากผลการศึกษาพบว่า การแปลตรงตัวในรูปแบบคำมากกว่าการแปลแบบตรงตัวในรูปแบบประโยค โดยการแปลในรูปแบบคำคิดเป็นร้อยละ 57 จากการแปลตรงตัวและในรูปแบบประโยค

คิดเป็นร้อยละ 43 จากการแปลตรงตัว ซึ่งการแปลตรงตัวคิดเป็นร้อยละ 44 จากการแปลทั้งหมด ในนวนิยายเรื่อง อยากรู้อยากเห็นไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ และสามารถสรุปลักษณะ การแปลแบบตรงตัวได้ดังนี้

การแปลแบบประโยค ผู้แปลจะรักษาการแปลไว้ทั้งหมด ซึ่งได้แก่ ความหมาย รูปแบบ ของการเรียงคำ ประโยคในภาษาต้นฉบับ และการจัดกลุ่มความหมายเข้าเป็นประโยค แม้ทั้งสอง ภาษาจะมีไวยากรณ์ที่ต่างกัน แต่ผู้แปลก็สามารถรักษาความหมายไว้ได้ ส่วนการแปลในแบบคำนั้น จะเป็นการแปลที่ตรงกับพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ซึ่งการแปลแบบคำจะเห็นได้ชัดมากที่สุด แม้ผู้อ่านจะไม่สังเกต แต่ก็สามารถรับรู้ได้จากการอ่านโดยไม่ผ่านการพิจารณาใด ๆ แต่โดยปกติ นั้น ภาษาแต่ละภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอยู่เสมอ เมื่อคนไทยยืมคำภาษาต่างประเทศ มาใช้ ทำให้ภาษาที่อ้างอิงทางวิชาการกับความหมายในภาษาพูดต่างกัน แต่ผู้แปลเลือกที่อ้างอิง การแปลโดยใช้ความหมายทางวิชาการ จึงปรากฏลักษณะการแปลแบบตรงความหมายทาง พจนานุกรม

2. การแปลแบบเอาความ

การแปลแบบนี้มีลักษณะที่แตกต่างกับการแปลแบบตรงตัวหลายประการ ประการแรก รูปแบบที่ผู้แปลใช้ในการถ่ายทอดภาษาอาจจะแตกต่างไปจากรูปแบบที่ใช้ในต้นฉบับ อีกประการหนึ่งคือการเรียงลำดับความคิดอาจจะไม่เหมือนกัน ประโยคหรือวลีใดที่กล่าวไว้เป็นอันดับต้น ๆ ในต้นฉบับ อาจถูกจัดให้อยู่ในลำดับหลัง ๆ ในฉบับแปล การเปลี่ยนรูปแบบให้ต่างจากต้นฉบับนี้ มีความมุ่งหมายอยู่ประการเดียวคือ เพื่อให้งานแปลนี้สามารถทำหน้าที่สื่อความหมายของต้นฉบับไปยังผู้อ่านได้อย่างแน่นอน

ลักษณะการแปลแบบเอาความที่พบในนวนิยายเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ มีการใช้การแปลแบบเอาความในรูปแบบประโยคมากกว่ารูปแบบคำ เนื่องจาก หากในประโยคมีการเปลี่ยนความหมายของคำหรือสลับตำแหน่งคำ จะทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้นการแปลแบบเอาความในนวนิยายเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ จึงพบการแปลรูปแบบประโยคมากกว่ารูปแบบคำ จากตัวอย่างในการแปลแบบเอาความ จะพบการในรูปแบบประโยคทั้งหมดร้อยละ 54 และรูปแบบคำร้อยละ 46 จากการแปลแบบเอาความทั้งหมด โดยผู้วิจัยแยกการแปลแบบเอาความในรูปแบบของคำและประโยคจากการแปลของผู้แปล คือในการแปลเอาความรูปแบบคำนั้น หากในประโยคมีการแปลทั้งประโยคเป็นแบบตรงตัวทั้งหมดหรือไม่ก็ได้ แต่มีเพียงคำบางคำที่เป็นการแปลแบบเอาความ จะถือว่าคำนั้นเป็นการแปลแบบเอาความในรูปแบบของคำ ส่วนการแปลในรูปแบบของการเอาความแบบประโยคนั้นคือ หากมีคำในประโยคใดประโยคหนึ่งที่เปลี่ยนความหมาย และส่งผลให้ทั้งประโยคนั้นต้องปรับรูปแบบการเรียงประโยคใหม่ทั้งหมด หรือการละความ หรือการเพิ่มความ หรือการขยายความ หรือการเปลี่ยนแปลงความหมายของรูปประโยคนั้นไปอย่างสิ้นเชิง ก็จะถือว่าเป็นการแปลแบบเอาความในรูปแบบของประโยค จะเห็นได้จากตัวอย่างของการแปลแบบเอาความในรูปแบบของประโยคและคำ ดังนี้

2.1 ประโยค

จากการศึกษานวนิยายแปลเรื่องอยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏนั้น ปรากฏการแปลแบบเอาความแบบรูปประโยคในลักษณะ คือ มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย เปลี่ยนแปลงรูปประโยค การละความ และการขยายความเพิ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจให้ง่ายมากขึ้นกับผู้อ่าน ผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างประโยคแบบเอาความดังต่อไปนี้

It only seems scary, Klaus said, because of all the mist. (Lemony Snicket, 2542, น.6)

มันแค่ดูน่ากลัวแหละ เคลลาล์ฟูด เพราะหมอก ทำให้มันดูน่ากลัว (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.13)

ผู้แปลเลือกที่จะขยายความในประโยคนี้ เนื่องจากต้องการเน้นย้ำความเข้าใจในประโยค ว่าที่มันดูน่ากลัวมากขึ้นนั้น เป็นเพราะหมอกปกคลุมอยู่

I'm afraid I have some very bad news for you children. (Lemony Snicket, 2542, น.7)

ฉันมีข่าวร้ายมากจะมาบอกพวกหนูนะ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.13)

ผู้แปลละความหมายของคำว่า ฉันเกรงว่า ออก เนื่องจากในภาษาไทยนั้นจะเป็นการใช้ คำฟุ่มเฟือยหรือใช้คำซ้อนมากเกินไป

Hello, my children. Please step into your new home, and wipe your feet outside so no mud gets indoors. (Lemony Snicket, 2542, น.22)

สวัสดีเด็ก ๆ เชิญเข้ามาในบ้านใหม่ของพวกเขาเธอสิ เช็ดเท้าก่อนนะ โคลนจะได้ไม่เลอะบ้าน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.22)

ในภาษาต้นฉบับใช้คำว่า no mud ซึ่งมีความหมายว่า ไม่มีโคลน แต่ในภาษาแปลใช้เป็น คำว่า เลอะ เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจและตรงกับบริบทของสถานการณ์นั้น

I wish I could tell you the Baudelaires' first impressions of Count Olaf and his house were incorrect, as first impressions so often are. (Lemony Snicket, 2542, น.28)

ผมอยากจะบอกคุณได้ว่าความรู้สึกแรกของเด็ก ๆ โบทแลร์ที่มีต่อเคาต์โอลาฟและบ้านของเขา นั้นผิด เหมือนอย่างที่เราจะรู้สึกแรกของเรา มักจะผิดอยู่บ่อย ๆ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.24)

ในภาษาต้นฉบับมีการใช้ I หรือ ฉัน แทนตัวผู้พูดสองครั้ง ถ้าแปลตรงตัวจะแปลได้ว่า ฉันหวังว่าฉันจะได้บอกคุณว่า... แต่ในภาษาแปลมีการละคำออกแล้วปรับให้เป็นประโยคที่เข้าใจง่ายขึ้น เป็น ผมอยากจะบอกคุณได้ว่า...

One morning his note read (Lemony Snicket, 2542, น.30)

เช้าวันหนึ่ง คำสั่งของเขาเขียนไว้ว่า (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.26)

คำว่า read มีความหมายว่า อ่านหนังสือ ,อ่าน (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.703) แต่ในภาษาแปลใช้คำว่า เขียน แทนเพราะในบริบทของการใช้คำของภาษาแปลหรือภาษาไทยการใช้คำว่าเขียนในรูปแบบประโยคของสถานการณ์นี้จะเข้าใจได้ง่ายกว่า

They would never let us stay in this dreadful place. (Lemony Snicket, 2542, น.32)

ท่านจะไม่มีวันปล่อยให้เราอยู่ในสถานการณ์ที่แย่ ๆ อย่างนี้แน่นอน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.26)

คำว่า place มีความหมายว่า สถานที่, ที่ (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.647) แต่ในประโยคการแปลใช้คำว่า สถานการณ์ เพื่อให้ประโยคในภาษาแปลสามารถเข้าใจได้ง่าย และคำมีความเหมาะสมกับเนื้อหาของเรื่องมากกว่า

I can't say I'm surprised. (Lemony Snicket, 2542, น.33)

แปลกจัง (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.27)

ในภาษาต้นฉบับจะแปลได้ว่า ฉันไม่สามารถพูดได้ว่าฉันประหลาดใจแค่ไหน แต่ในภาษาแปล แปลว่า แปลกจัง ถึงแม้จะเขียนต่างกันแต่มีความหมายไปในทางเดียวกัน และเพื่อให้ประโยคกระชับเข้าใจง่าย

There were two women who had bright white powder all over their faces, making them look like ghosts. (Lemony Snicket, 2542, น.47)

ผู้หญิงสองคนที่ทาแป้งเสียจนหน้าขาวราวกับผี (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.37)

เป็นการแปลประโยคโดยละคำหรือความหมายบางคำออก คือละคำว่า all over their face ซึ่งเป็นคำที่ขยายว่าทาแป้งขาวไปทั่วทั้งใบหน้า

And if anyone had looked into the Baudelaire orphans' bedroom, they would have seen three children crying quietly all night long. (Lemony Snicket, 2542, น.55)

และหากมีใครมองเข้าไปในห้องนอนของเด็กกำพร้าโบดแลร์ก็จะพบว่าเด็กทั้งสามคนนอนร้องไห้อยู่เงียบ ๆ ตลอดทั้งคืน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.41)

ประโยคแปลละคำว่า they ที่มีความหมายว่า พวกเขา, บุคคลทั่วไป (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.887) ที่เป็นการใช้คำบุรุษสรรพนามแทนประธานในประโยคภาษาต้นฉบับเป็นการพูดถึง

ชื่อซ้ำ แต่ในภาษาแปลสามารถแปลออกมาโดยไม่ต้องใส่ความหมายของคำแทนนั้นก็สามารเข้าใจความหมายได้

Unless you have been very, very lucky, you have undoubtedly experienced events in your life that have made you cry. (Lemony Snicket, 2542, น.57)

คุณคงเคยเจอเหตุการณ์บางอย่างในชีวิตที่ทำให้คุณต้องร้องไห้ออกมาบ้างเป็นแน่ เว้นเสียแต่ว่าคุณจะเป็นคนที่โชคดีเามาก ๆ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.42)

ประโยคการแปลความหมายแบบเอาความประโยคนี้ใช้การละคำ คำว่า *undoubtedly* มีความหมายว่า ไม่น่าสงสัย, แน่نون, แท้จริง (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.931) เพื่อให้ประโยคมีใจความกระชับ เข้าใจง่าย และไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย

It's getting a bit late. (Lemony Snicket, 2542, น.68)

เย็นแล้วละ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.49)

คำว่า *It's getting a bit late* ถ้าแปลตรงตัวจะแปลว่าเราสายแล้ว ซึ่งจากในเนื้อเรื่องคือสามพี่น้องบ้านโบลด์เลอร์กำลังจะกลับบ้านช้าแล้ว ดังนั้นความหมายของประโยคต้นฉบับนี้จึงสามารถปรับเปลี่ยนเป็นคำว่า เย็นแล้วละ ได้

You, Klaus, and you, Sunny, will play some of the cheering people in the crowd. (Lemony Snicket, 2542, น.75-76)

เคลาส์กับซันนี่ จะร่วมแสดงเป็นกลุ่มคนพวกนั้น โดยเราจะแสดงเพียงรอบเดียวในคืนวันศุกร์นี้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.54)

ประโยคแปลความหมายแบบเอาความนี้ละคำว่า *you* ที่ใช้เรียกก่อนชื่อของเคลาส์และซันนี่ออกเพื่อให้ประโยคกระชับและเข้าใจง่าย

Justice Strauss had let Baudelaire orphans in the house. (Lemony Snicket, 2542, น.84)

ผู้พิพากษาสเตราส์ ต้อนรับเด็ก ๆ โบลด์เลอร์เข้ามาในบ้าน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.59)

เป็นการแปลแบบเอาความเนื่องจาก ประโยคนี้อาจสามารถแปลแบบตรงตัวได้ว่า เธอปล่อยให้เด็ก ๆ เข้ามาในบ้าน แต่กิริยาอาการต้อนรับ หมายถึง เธอยินดีอย่างยิ่งที่จะให้เด็ก ๆ เข้ามาในบ้าน เป็นการเน้นย้ำความเข้าใจว่า ผู้พิพากษาสเตราส์นั้นรู้สึกเอ็นดูในตัวเด็ก ๆ บ้านโบลด์เลอร์นั่นเอง

Are you sure? You want to read those enormous law book? Even I don't like reading them, and I work in law. (Lemony Snicket, 2542, น.85)

พวกหนูแน่ใจหรือจ๊ะ ว่าอยากอ่านหนังสือกฎหมายเล่มโต ๆ พวกนั้น ขนาดฉันทำงานด้านกฎหมายฉันยังไม่ชอบอ่านเลย (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.59)

เป็นการแปลแบบเอาความแม้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำนั้นจะแปลออกมาได้ถูกต้อง แต่ภาษาอังกฤษนั้นแตกต่างจากภาษาไทย จะสังเกตเห็นได้ว่า มีการสลับประโยคเกิดขึ้น ซึ่งจะต้องเป็น ฉันไม่ชอบอ่านพวกมันเลยแม้ว่าฉันจะทำงานในด้านกฎหมาย

I'm stuck. Have you found anything yet? (Lemony Snicket, 2542, น.87)

ที่หมดปัญญาแล้ว เธอเจออะไรบ้างไหม (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.61)

ประโยคที่ว่า I'm stuck นั้นสามารถแปลได้หลายแบบ เช่น ฉันติด, ฉันไปต่อไม่ได้ การแปลนี้จึงเป็นการแปลแบบเอาความที่ชัดเจน เนื่องจากเด็ก ๆ นั้นกำลังหาความรู้ หากแปลว่าฉันติดอยู่ในหนังสือ ในภาษาไทยนั้นอาจจะตีความหมายได้ว่าเด็ก ๆ กำลังหลงอยู่ในภวังค์ของการอ่าน ซึ่งทำให้ความหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปได้

Klaus felt a wave of hope less wash over him. (Lemony Snicket, 2542, น.88)

เคลาส์รู้สึกถึงความสิ้นหวังกำลังโถมทับตัวเขา (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.62)

ผู้แปลละความหมายของคำว่า คลื่นออกไป การแปลแบบตรงตัวสามารถแปลได้ว่าเคลาส์รู้สึกว่าการสิ้นหวังกำลังโถมทับตัวเขา เป็นการเน้นย้ำว่า ตัวละครนั้นหมดหวังอย่างมาก แต่ผู้แปลเลือกที่จะละความออกไป

All his life, Klaus had believed that if you read enough books you could solve any problem, but now he wasn't so sure. (Lemony Snicket, 2542, น.89)

เขาเชื่อมาตลอดว่าถ้าอ่านหนังสือมาก ๆ จะสามารถแก้ปัญหาได้ทุกอย่าง แต่ตอนนี้เขาชักไม่แน่ใจแล้ว (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.62)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบเอาความ เนื่องจากผู้แปลเลือกที่จะละความหมายของคำศัพท์บางคำออกไป แม้ว่าการรักษาความหมายของคำเอาไว้นั้นก็ไม่ได้ทำให้รูปแบบของการแปลเปลี่ยนไป ซึ่งหากแปลแบบตรงตัวจะแปลได้ว่า “ตลอดชีวิตของเขา เคลาส์เชื่อมาตลอดว่าถ้าเราอ่านหนังสือมากพอ เราจะแก้ปัญหาทุกอย่างได้ แต่ตอนนี้เขาแน่ใจไม่มากนัก”

The man leaned over until his face was just inches from Klaus's (Lemony Snicket, 2542, น.90)

ชายมีมือตะขอก้มลงมาจนหน้าของเขาอยู่ห่างจากหน้าเคลาส์ไม่กี่นิ้ว (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.62)

เป็นการแปลแบบเอาความเนื่องจาก ผู้แปลมีการเพิ่มความหมายและการปรับความหมายของคำบางคำเพิ่มเข้าไป เช่น คำว่า *ก้ม* นั้นแท้จริงต้องใช้คำว่าเอียง แต่เพื่อจะทำให้การสื่อสารเข้าใจได้ง่ายขึ้น หากต้องการจะแปลแบบตรงตัวแปลได้ว่า “ชายคนนั้นเอียงหน้าลงมาจนใบหน้าของเขาและของเคลาส์ห่างกันไม่กี่นิ้ว”

Klaus stayed up all night reading, which was normally something he loved to do. (Lemony Snicket, 2542, น.93)

เคลาส์อ่านหนังสือทั้งคืนอย่างที่เขาชอบทำเป็นปกติ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.65)

เป็นการแปลแบบเอาความ เพราะผู้แปลเลือกที่จะละความหมายของทั้งคำว่า *stayed - up* ที่แปลว่า ตื่นตัว ซึ่งถ้าแปลแบบตรงตัวจะกล่าวได้ว่า เคลาส์รู้สึกตัวทั้งคืนเพื่ออ่านหนังสือ ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่เขารักที่จะทำ

I learned many interesting things while reading it (Lemony Snicket, 2542, น.96)

ผมก็รู้เรื่องน่าสนใจหลายเรื่องจากหนังสือเล่มนี้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.66)

เป็นประโยคการแปลแบบเอาความเนื่องจาก มีการเปลี่ยนความหมายของคำศัพท์บางคำในประโยคนี้ และการใช้คำว่า *interesting* นั้น บางตัวอย่างแปลว่าชอบ แต่ในการแปลนี้เป็นการแปลแบบตรงตัวเนื่องจากแปลว่า น่าสนใจ เป็นข้อเปรียบเทียบของความหมายได้เช่นกัน

I'm sure they'll want to know all about your grand victory over my evil ways. (Lemony Snicket, 2542, น.99)

ฉันแน่ใจว่าสองคนนั้นคงอยากรู้เรื่องชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของเธอ ที่มีต่อแผนการอันเลวร้ายของฉันเหมือนกัน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.68)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบเอาความทั้งคำและประโยค มีการละคำ และเพิ่มคำ หากแปลแบบตรงตัวจะแปลได้ว่า ฉันมั่นใจว่าพวกเขาต้องอยากรู้ชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของเธอที่ชนะแผนการชั่วร้ายของฉันแน่นอน

But surely, I'm not old enough to get married. (Lemony Snicket, 2542, น.100)

แต่ที่ยังไม่โตพอที่จะแต่งงานได้นี้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.69)

การเปลี่ยนนี้เป็นการแปลแบบเอาความเนื่องจากผู้แปลเลือกที่จะละความหมายของคำว่า
แน่ใจได้เลยไป หากแปลแบบตรงตัวจะแปลได้ว่า แต่แน่ใจได้เลยว่าพี่ยังโตไม่พอสำหรับการแต่งงาน

*As if Count Olaf had merely made them chop logs for his own amusement,
rather than for any purpose. (Lemony Snicket, 2542, น.104)*

ราวกับว่าเคาต์โอลาฟ เพียงแค่สั่งให้พวกเขาผ่าฟืนเล่นสนุก ๆ มากกว่าจะเอาฟืนไปใช้ได้จริง ๆ
(อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.73)

ประโยคนี้นี้เป็นการแปลแบบเอาความเพราะประโยคการแปลแบบตรงตัว แปลว่า ไม่ใช่
เพื่อจุดประสงค์ที่แท้จริงใด ๆ แต่หากใช้ประโยคการแปลแบบตรงตัวนั้น จะทำให้การสื่อสารเข้าใจได้
ยากกว่าการแปลแบบเอาความ

*That's a thirty-foot tower, which is a very long way for a very little person to
fall. (Lemony Snicket, 2542, น.107)*

หอคอยสูงสามสิบฟุตนั้นสูงมากทีเดียวนะถ้าเด็กตัวเล็กมาก ๆ จะตกลงมา(อาริตา พงศ์ธรานนท์,
2549, น.75)

ประโยคนี้นี้เป็นการแปลแบบเอาความเนื่องจาก คำว่า *a very little person* แปลตรงตัว
ได้ว่า คนตัวเล็ก ๆ ไม่ได้แปลว่า เด็กตัวเล็ก ๆ แต่ผู้แปลเลือกใช้คำว่าเด็กตัวเล็ก ๆ นั้น เพราะว่า
ประธานของประโยคคือ ชั้นนี้ ซึ่งยังเป็นเด็กทารกอยู่

*We'll do anything, anything. Just don't harm her. (Lemony Snicket, 2542,
น.107)*

คุณจะให้เราทำอะไรก็ได้ อะไรก็ได้ แค่ออย่าทำร้ายเธอ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.75)

ประโยคนี้นี้เป็นการแปลเอาความอย่างแน่นอนเพราะ ขึ้นต้นประโยคนั้น ประธาน
เปลี่ยนไปแล้ว หากแปลแบบตรงตัวจะได้ว่า “เราทำอะไรก็ได้ อะไรก็ได้ แค่ออย่าทำร้ายเธอนะ” ซึ่ง
สื่อความหมายได้เหมือนกันนั่นเอง

*As a warning, I will tell you that my assistants will stand guard at the door to
the tower staircase, in case you were getting any ideas. (Lemony Snicket, 2542,
น.110)*

ขอเตือนไว้ก่อนนะ ผู้ช่วยของฉันจะคอยเฝ้าอยู่ที่หน้าประตูทางขึ้นหอคอย เพื่อว่าพวกเธอ มีความคิดอะไรขึ้นมา (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.76)

ผู้แปลละความหมายของคำว่า ฉันจะบอกให้ว่า แต่การละความหมายนั้นเป็นเรื่องที่ดีเพราะ ในประโยคนี้อาจจะเป็นการซ่อนความหมายของประโยคหากแปลแบบตรงตัว เช่น เตือนไว้ก่อนเลยนะ ฉันจะบอกว่าคุณช่วยของฉันจะเฝ้าอยู่ที่หน้าประตูทางขึ้นหอคอย เพื่อพวกเธอเกิดคิดอะไรขึ้นมา

She hoped that she would be allowed a few moments to hold her and tell her that everything would turn out all right. (Lemony Snicket, 2542, น.114)

ไวโวลีตก็หวังว่าเธอจะได้รับอนุญาตให้กอดฉันไว้ แล้วบอกฉันนี่ว่า ทุกอย่างจะต้องเรียบร้อย (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.78)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบเอาความ เนื่องจากการแปลศัพท์หลายคำศัพท์มีการเปลี่ยนความหมายหลายคำศัพท์ เช่นคำว่า *turn out all right* แปลว่าทุกอย่างจะต้องออกมาดี และ *a few moments* แปลได้ว่า สักพัก ที่ถูกละและเปลี่ยนความหมายไป

Violet had guessed, during her climb, that it had found some notch in the stone, or part of the window, or perhaps a piece of furniture inside the tower room, and stuck there. But that wasn't what the hook had stuck on. (Lemony Snicket, 2542, น.122)

ไวโวลีตเดาว่าตะขอคงจะเกี่ยวกับร่องของก้อนหินหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของหน้าต่างหรือบางที่อาจจะเป็นเครื่องเรือนในห้องบนหอคอย แต่ไม่ใช่ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.82)

เป็นการแปลแบบเอาความที่ชัดเจนที่สุด เพราะผู้แปลเปลี่ยนทั้งความหมายของคำและละประโยคทั้งประโยค ซึ่งการแปลแบบตรงตัวจะแปลได้ว่า ไวโวลีตเดาระหว่างที่เธอกำลังปีนว่า ตะขอคงจะพบเจอกับร่องหินหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของหน้าต่างหรืออาจจะเป็นเครื่องเรือนที่อยู่ภายในห้องบนหอคอย แต่นั่นไม่ใช่! ที่ที่ตะขอไปติดอยู่เลย

Count Olaf's assistant was too quick for her. (Lemony Snicket, 2542, น.123)

ผู้ช่วยของเคาต์โอลาฟไวกว่ามาก (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.83)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบเอาความ เพราะประโยคภาษาต้นฉบับแปลตรงตัวได้ว่า ผู้ช่วยของเคาต์โอลาฟนั้นไวมากสำหรับเธอ แต่การแปลแบบเอาความนั้นรักษาความหมายไว้และเข้าใจได้ง่ายกว่า

Count Olaf would know what we were up to. (Lemony Snicket, 2542, น.139)

เคาด์โอลอฟต้องรู้แน่ ๆ ว่าเราแกล้งทำ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.93)

การแปลนี้เป็นการเอาความ เพราะคำว่าแกล้งทำในภาษาต้นฉบับนั้นแปลว่า pretend แต่การแปลในประโยคนี้นั้นหากแปลแบบตรงตัว เราจะได้ว่า เราทำอะไรอยู่ หรือกำลังจะทำอะไร ซึ่งประโยค *what we were up to* เป็นประโยคสนทนาในชีวิตประจำวันของคนยุคปัจจุบัน

You and I will stand here for the duration of the act. That means the whole thing. (Lemony Snicket, 2542, น.141)

ฉันกับเธอจะยืนอยู่ตรงนี้ระหว่างการแสดง ทำแค่นี้แหละ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.95)

การแปลนี้เป็นการแปลเอาความ เนื่องจากผู้แปลละความหมายของประโยคที่ว่านั่นหมายถึงทุกอย่างจะต้องจบลงจริง ๆ เป็นการเน้นย้ำคำพูดให้เข้าใจว่า อย่าขยับไปไหนจนกว่าการแสดงจะจบ คือทุกอย่างจะต้องจบจริง ๆ แต่เมื่อละความหมายในประโยคนี้ไป การเน้นย้ำก็หายไปด้วย

That can't be! Justice Struss cried. (Lemony Snicket, 2542, น.146)

จะเป็นไปได้อย่างไร! ผู้พิพากษาศตราลร์ร้อง (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.98)

That can't be เป็นการแปลแบบเอาความแน่นอน เพราะแปลตรงตัวได้ว่า เป็นไปไม่ได้! ซึ่งสามารถรักษาความหมายได้เหมือนกัน แต่ผู้แปลก็ไม่ได้ใช้การแปลแบบตรงตัว

2.2 คำ

จากการศึกษานวนิยายแปลเรื่องอยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอนกลางร้ายเริ่มปรากฏนั้นปรากฏการแปลเอาความแบบคำ คือ การแปลที่เปลี่ยนแปลงความหมายไปอย่างสิ้นเชิง เพื่อเป็นการสื่อสารความหมายให้เข้าใจตรงกันให้มากที่สุดระหว่างผู้อ่านและผู้แปล ผู้วิจัยจึงขอยกตัวอย่างคำที่แปลคำแบบเอาความ ดังต่อไปนี้

This particular morning it was gray and cloudy, which didn't bother the Baudelaire youngsters one bit. (Lemony Snicket, 2542, น.2)

เช้าวันที่เกิดเรื่องนั้น ท้องฟ้ามีดครึ้มเต็มไปด้วยเมฆหมอก แต่สำหรับพวกเด็ก ๆ แล้วไม่เป็นปัญหาแม้แต่น้อย (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.9-10)

คำว่า bother นั้น แปลว่า รบกวน (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.96) แต่ผู้แปลใช้คำว่าไม่เป็นปัญหา เพราะหากใช้คำว่ารบกวนจะไม่สามารถรักษาความหมายในภาษาไทยไว้ได้ และอาจจะต้องมีการใช้คำพุ่มเพื่อยมากขึ้น เช่น สำหรับเด็ก ๆ แล้วท้องฟ้าที่มีดครึ้มไม่สามารถรบกวนพวกเด็ก ๆ ได้แม้แต่น้อย

She had sudden thought to throw it at the figure, because it seemed so frightening. (Lemony Snicket, 2542, น.5)

เธอเกิดความคิดที่จะขว้างออกไปที่ร่างนั้น เพราะมันดูน่ากลัว (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.11) ผู้แปลใช้การแปลแบบตรงตัว เพราะคำว่า *Frightening* นั้นแปลว่า ชูชวัญ, ทำให้ตกใจ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.367) แต่ด้วยระดับของภาษาทำให้ใช้คำว่า ชูชวัญ ไม่ได้ จึงต้องใช้คำว่า น่ากลัว เพื่อเป็นการรักษาความหมาย

When they had company over. (Lemony Snicket, 2542, น.6)

เมื่อพ่อแม่ของพวกเขามีเพื่อนมาหา (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.12) คำว่า *company* ในภาษาอังกฤษอเมริกันนั้น ไม่ได้แปลว่าบริษัทอย่างเดียว แต่ยังสามารถแปลได้อีกว่าแขก หรือ ผู้ที่มาเยี่ยมเยือน (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.171) แต่ผู้แปลใช้คำว่าเพื่อนเนื่องจากเป็นการย้ำความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ที่ว่า พวกเขาได้พบเจอกันบ่อยครั้งจนสนิทกันแล้ว

Where they would spend the day as a sort of vacation. (Lemony Snicket, 2542, น.2)

ตอนปิดเทอมพวกเขามักจะอยู่ที่นั่นทั้งวัน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.9) เป็นการแปลเอาความในรูปแบบคำ โดยผู้แปลแปลตามบริบทของตัวละครที่เป็นเด็ก ๆ บ้านโบดแลร์และผู้แปลอาจจะคาดการณ์ว่าวันหยุดคือการปิดเทอม จึงทำให้ผู้แปลเลือกใช้คำว่าปิดเทอม แทนคำว่าวันหยุด ซึ่งคำว่า *vacation* ไม่ได้แปลว่า ปิดเทอม แต่แปลว่าวันหยุด, ระยะเวลาหยุด (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.944) จึงทำให้เป็นการใช้การแปลคำแบบเอาความ

The fire department arrived, of course, but they were too late. The entire house was engulfed in fire. It burned to the ground. (Lemony Snicket, 2542, น.9)

ตำรวจดับเพลิงไปถึงแล้วแต่สายเกินไป ไฟไหม้บ้านทิ้งหลังจนเป็นเถ้าถ่าน

(อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.13)

คำว่า fire department นั้นแปลว่า นักดับเพลิง แต่การแปลว่าตำรวจดับเพลิงในภาษาไทย ไม่มีปรากฏในหนังสือเล่มใด แต่ผู้แปลเลือกใช้คำนี้อาจจะเป็นเพราะหนังสือเล่มนี้เป็นนวนิยายสำหรับเด็ก ทำให้การใช้คำว่าตำรวจดับเพลิงอาจจะเป็นการสร้างจินตนาการได้มากกว่า

Mr. Poe had taken them to the remains of the Baudelaire mansion to see if anything had been unharmed. (Lemony Snicket, 2542, น.12)

มิสเตอร์โพพาพวกเขาไปที่ซากคฤหาสน์โบดแลร์เพื่อดูว่ายังมีของอะไรที่ใช้ได้บ้าง

(อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.16)

คำว่า unharmed มีความหมายว่า ไม่ได้รับบาดเจ็บ, ไม่เป็นอันตราย (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.933) แต่ในประโยคแปลได้เปลี่ยนความหมายของคำเป็นอะไรที่ใช้ได้บ้าง

Mrs. Poe purchased clothing for the orphans that was in grotesque colors. And itched. (Lemony Snicket, 2542, น.13)

เสื้อผ้าที่มิสเตอร์โพซื้อให้เด็กทั้งสามคนมีสีฉูดฉาดและเวลาใส่ก็จะคัน

(อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.16)

ประโยคนี้ใช้การแปลคำแบบเอาความ เพราะได้เปลี่ยนความหมายของคำศัพท์คำว่า orphans ที่มีความหมายว่า เด็กกำพร้า (วิทย์ เทียงบุญธรรม, 2559, น.607) เป็นคำว่า เด็กทั้งสามแทน ซึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพราะเป็นการกล่าวถึงเด็กทั้งสามคนจากบ้านโบดแลร์ที่เป็นเด็กกำพร้าเช่นเดียวกัน

He is not your closest relative on the family tree, but he is the closest geographically. (Lemony Snicket, 2542, น.15)

เขาไม่ใช่ญาติใกล้ชิดที่สุดในตระกูล แต่เขาใกล้ชิดที่สุดทางภูมิศาสตร์ (อาริตา พงศ์ธรานนท์,

2549, น.18)

เป็นการเปลี่ยนความหมายของคำจากคำว่า the family tree ถ้าแปลตรงตัวคือ ครอบครัว ต้นไม้แต่ในความหมายจริงคือ แผนผังต้นไม้ หรือ แผนผังครอบครัว เป็นคำว่า ตระกูล เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเนื้อหาได้ง่ายกว่าการใช้ความหมายเดิม

Do we have to go right this minute? (Lemony Snicket, 2542, น.17)

เราต้องไปเดี๋ยวนี้เลยหรือคะ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.19)

คำว่า minute มีความหมายว่า ช่วงเวลาสั้น ๆ , ช่วงเวลาประเดี๋ยวดียว
(วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.560) ในประโยคการแปลใช้แค่คำว่า เดียว เพื่อให้ความหมาย
กระชับและไม่เป็นการใช้คำฟุ่มเฟือย

The children could see his Adam's apple bob in his skinny throat. (Lemony Snicket, 2542, น.24)

พวกเด็ก ๆ มองเห็นลูกกระเดือกของเขากระดกขึ้นลงอยู่ในลำคอผอม ๆ
(อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.22-23)

คำว่า bob มีความหมายว่า การผกศัรชะ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.91) แต่ในภาษา
แปลใช้คำว่า กระดกขึ้นลงเพื่อให้เหมาะกับเนื้อหาของประโยค

But we have to keep our chin up. (Lemony Snicket, 2542, น.32)

แต่เราต้องเชิดหน้าเอาไว้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.27)

คำว่า chin มีความหมายว่า คาง (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.142) ในภาษาแปลจึงใช้
คำว่า เชิดหน้า แทนคำว่า ยกคางขึ้น เพราะปกติเราจะใช้คำว่า เงยหน้าขึ้น หรือ เชิดหน้าขึ้น
มากกว่าใช้คำว่า ยกคางขึ้น

Klaus began to sob. Not so much from the pain but from rage at the terrible situation they were in. (Lemony Snicket, 2542, น.54)

เคลาส์เริ่มร้องไห้ไม่ไห้เพราะเจ็บอะไรมากมายแต่เป็นเพราะโมโหในสถานการณ์ที่เลวร้าย
ซึ่งพวกเขาประสบอยู่ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.41)

คำว่า sob มีความหมายว่า ร้องไห้สะอื้น, ร้องไห้กระซิก ๆ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559,
น.810) ซึ่งในประโยคแปลจะใช้เพียงคำว่า ร้องไห้ เป็นการแปลที่เอาเพียงคำหรือความหมายหลัก
ที่สำคัญ เพื่อไม่เป็นการใช้คำซ้อนหรือคำฟุ่มเฟือย

At least here we have a roof over our heads. (Lemony Snicket, 2542, น.58)

อย่างน้อย ที่นี่เราก็มีหลังคาคุ้มหัวนะ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.43)

คำว่า *over* มีความหมายว่า เหนือกว่า, สูงกว่า, บน, เหลือ, เกิน, ต่อเนื่อง (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.610) แต่ในภาษาแปลใช้คำว่า *คุ้ม* ที่มีความหมายว่า กัน ป้องกัน คอยป้องกันให้ปลอดภัย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น.264) เป็นการบ่งบอกว่าการมีหลังคาคุ้มหัว อย่างน้อยก็ปลอดภัยเพราะถูกปกป้องดูแลดีกว่าออกไปอยู่ตามถนน

Invigored by their plan, the Baudelaire orphans swung their axes at an amazing speed. (Lemony Snicket, 2542, น.61)

เพราะแรงกระตุ้นจากแผนที่วางไว้ทำให้เด็กกำพร้าโบดแลร์เหวี่ยงขวานด้วยความเร็วอย่าง น่าอัศจรรย์ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.45)

คำว่า *invigored* มีความหมายว่า เสริมกำลัง, ทำให้แข็งแรง (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.467) ที่เป็นการเสริมแรงกำลังด้านพลังกำลังเปลี่ยนเป็นคำว่า แรงกระตุ้น ที่เหมาะกับ ข้อความที่สื่อไปทางการเสริมกำลังใจทางด้านจิตใจ

Count Olaf's one eyebrow raised slightly, and the Baudelaire orphans recognized this sign of his anger. (Lemony Snicket, 2542, น.76)

เคาต์โอลาฟเลิกคิ้วข้างหนึ่งขึ้นเล็กน้อย และเด็ก ๆ โบดแลร์ก็จำได้ว่าเป็นสัญญาณ บอกว่าเขากำลังโกรธ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.54)

คำว่า *raised* มีความหมายว่า ลุกขึ้น, ยืนขึ้น, ลุกขึ้นต่อสู้ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.735) แต่ในภาษาแปลใช้คำว่า เลิกคิ้ว ที่มีความหมายว่า ยก, เปิดขึ้น, ยกคิ้วขึ้นเพื่อแสดงความ ประหลาดใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น.1081)

Now, if you will excuse me, I have to fetch your poor orphan sibling. (Lemony Snicket, 2542, น.91)

เอาละ ฉันเห็นจะต้องขอตัวไปพาพี่น้องกำพร้าที่น่าสงสารของเธอมาก่อนละนะ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.63)

คำว่า *poor* ไม่ได้มีความหมายว่า จน หรือ ไม่มีเงินเท่านั้น แต่ยังแปลความหมายได้ว่า น่าสงสาร และไม่สำคัญ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.657) จึงเป็นการแปลแบบตรงตัว เนื่องจาก ชายมือตะขอต้องการที่จะกระแนะกระเหนเคลลานั้นเอง

Klaus used to take a flashlight to bed with him and hide under the cover, reading until he couldn't keep his eyes open. (Lemony Snicket, 2542, น.92)

เคลาส์มักจะขึ้นเตียงนอนพร้อมไฟฉายคลุมโปง เพื่ออ่านหนังสือจนกว่าเขาจะฝันล้มตาไมไหว (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.65)

คำว่า cover แปลว่า ปกคลุม หรือ คลุม (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.198) แต่เนื่องจาก ระดับของภาษานั้นทำให้ต้องใช้คำว่าคลุมโปง และเป็นการบอกถึงสิ่งที่ใช้คลุมด้วย เพราะใน ภาษาไทยนั้นจะใช้คำว่าคลุมโปงกับผ้าห่มเป็นส่วนมาก เป็นการเฉพาะเจาะจงสิ่งของไปในตัว

He wasn't sure the book would help them out of their dilemma. (Lemony Snicket, 2542, น.94)

เขายังไม่แน่ใจว่าหนังสือจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากสถานการณ์ลำบากนี้ไปได้หรือเปล่า (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.65)

คำว่า dilemma นั้นแปลได้ว่า สถานการณ์ที่เลวร้ายขั้นสุด หากแปลในภาษาไทยนั้นจะ แปลได้ว่า หนีเสือปะจระเข้ เพราะไม่ว่าเลือกทางใดก็ไม่ต่างกันอยู่ดี เป็นการเน้นย้ำว่า ตอนนี้อยู่ใน สถานการณ์นั้น แทบจะสิ้นหวังกับเรื่องที่เจอมากแล้วจริง ๆ เพราะต่อให้ไวโอลีตและซันนี่นั้นจะเลือก เคลาส์ ไม่เลือกเคาต์โอฟาฟ ความเลวร้ายที่เกิดกับไวโอลีตและซันนี่ก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

The book was long, and difficult to read, and Klaus became more and more tried as the night wore on. (Lemony Snicket, 2542, น.94)

หนังสือหนาและอ่านยากมาก ยิ่งดึกมากเท่าไรเคลาส์ก็ยิ่งล้าลงทุกที (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.66)

คำว่า wore เป็น กริยาช่องที่ 2 ของ wear ซึ่งแปลตรงตัวได้ว่าสวมใส่ แต่การแปลแบบเอา ความนี้ หมายความว่า ยิ่งมีดึกคืนลาโถมใส่เขามากขึ้นเท่าไร เคลาส์ก็ยิ่งเหนื่อยล้าลงไปทุกที เพราะหนังสือนั้น ยาวและอ่านยากมากนั่นเอง

We will see something rather unusual. (Lemony Snicket, 2542, น.104)

เราอาจจะเห็นอะไรบางอย่างที่ผิดปกติ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.71)

คำว่า rather แปลว่า ค่อนข้าง, พอสมควร (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.701) การแปลนี้ จึงเป็นการแปลแบบเอาความเพราะผู้แปลนั้นเลือกที่จะละความหมายของคำว่าค่อนข้างจะ หากจะแปลแบบตรงตัวจะได้ว่า เราอาจจะเห็นบางสิ่งที่ค่อนข้างจะผิดปกติ

She was utterly trapped. (Lemony Snicket, 2542, น.105)

เธอติดกับหมดทั้งตัว (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.73)

คำว่า *utterly* นั้นแปลว่า อย่างแน่นอน, อย่างสมบูรณ์ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.943) การแปลนี้เป็นการแปลแบบเอาความ ซึ่งจริง ๆ แล้วผู้แปลควรจะใช้การแปลแบบตรงตัวมากกว่า คำว่าติดกับหมดทั้งตัว ไม่ค่อยมีปรากฏในภาษาไทย ซึ่งการแปลแบบตรงตัวจะแปลได้ว่า เธอติดกับอย่างแน่นอนแล้ว

You will do what I say, to avoid the punishment of the loss of your sister, and because you want the reward of surviving this experience. (Lemony Snicket, 2542, น.109)

พวกเธอจะทำตามที่ฉันบอกเพื่อจะได้ไม่ถูกลงโทษด้วยการสูญเสียน้องสาว และเพราะพวกเธอต้องการรางวัลเป็นการรอดพ้นจากสถานการณ์นี้ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.75)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบเอาความเนื่องจากคำว่า *experience* แปลว่า ประสบการณ์ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.319) แต่ผู้แปลใช้คำว่า สถานการณ์แทน เนื่องจากหากแปลแบบตรงตัวจะได้ว่า เธอต้องการมีชีวิตรอดจากประสบการณ์นี้ ซึ่งส่วนมากไม่ใช้กันในภาษาไทย

That night, Klaus was the Baudelaire orphan sleeping fitfully in the bed. (Lemony Snicket, 2542, น.113)

คืนนั้น เคลาส์กลายเป็นเด็กกำพร้าที่นอนหลับไม่สนิทอยู่บนเตียง. (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.77)

คำว่า *fit* แปลว่า เหมาะสม (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.345) แต่ในภาษาพูดนั้นแปลว่า ไม่เหมาะสม ตามบริบทของรูปประโยคได้ การแปลนี้จึงเป็นการแปลแบบเอาความ เพราะหากแปลว่า นอนไม่เหมาะสม จะเป็นความหมายอีกอย่างหนึ่ง

All day, the two siblings had wandered around the house. (Lemony Snicket, 2542, น.113)

ตลอดทั้งวันสองพี่น้องเดินไปเดินมารอบบ้าน (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.77)

คำว่า *wandered* นั้น แปลว่า เตรี็ดเตร่, พเนจร (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.965) การแปลนี้จึงเป็นการแปลแบบเอาความ แต่หากใช้คำว่า เตรี็ดเตร่ ก็สามารถรักษาความหมายของประโยคไว้ได้ เช่น ตลอดทั้งวันสองพี่น้องเดินเตร็ดเตร่รอบบ้าน

Promise us that you will always watch out for them and make sure they don't get into trouble. (Lemony Snicket, 2542, น.117)

สัญญา กับพ่อแม่แน่ ว่าลูกจะคอยระมัดระวัง และแน่ใจว่าน้อง ๆ จะไม่มีเรื่องเดือดร้อนอะไร (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.79)

การแปลนี้เป็นการแปลแบบเอาความเนื่องจากคำว่า *trouble* นั้น แปลว่า เรื่องยุ่งยาก, ความลำบาก (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.915) แต่หากแปลแบบตรงตัวจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ยาก การแปลแบบเอาความเป็นการแปลที่รักษาความหมายใกล้เคียงได้มากที่สุด

Klaus had tried to confront Olaf with knowledge he'd learned in justice Strauss's library and failed. (Lemony Snicket, 2542, น.119)

เคลาส์พยายามเผชิญหน้ากับเคาต์โอลาฟด้วยความรู้ที่เขาได้มาจากห้องสมุดของผู้พิพากษาสเตราส์ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.86)

คำว่า *confront* แปลว่า ปรกอบโยน, ให้กังวลใจ, ช่วยเหลือ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.166) ดังนั้นหากแปลว่าเผชิญหน้าจึงเป็นการแปลแบบเอาความ และเพราะคำว่าเผชิญหน้านั้นสามารถรักษารูปประโยคให้เข้าใจได้ง่ายมากกว่า

You must been terrified. (Lemony Snicket, 2542, น.129)

ที่คงกลัวมากแน่ ๆ (อาริตา พงศ์ธรานนท์, 2549, น.86)

คำว่า *terrified* นั้นแปลว่า ทำให้น่ากลัว, ทำให้สยองขวัญ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2559, น.882) ซึ่งการแปลนี้เป็นการแปลแบบเอาความเนื่องจากตัวละครนั้นเป็นผู้รู้สึกเอง ไม่ได้เป็นผู้กระทำการให้ผู้อื่นรู้สึกกลัว แต่ผู้แปลนั้นต้องรักษาความหมายของประโยค

จากการศึกษาการแปลแบบเอาความทั้งประโยคและคำนั้น พบการแปลเอาความในรูปแบบประโยคมากกว่ารูปแบบคำ โดยการแปลเอาความในรูปแบบประโยคคิดเป็นร้อยละ 54 และรูปแบบคำคิดเป็นร้อยละ 46 และจากการแปลแบบเอาความคิดเป็นร้อยละ 56 จากการแปลทั้งหมด ในนวนิยายเรื่อง อยากรู้อะไรเรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย ตอนกลางร้ายเริ่มปรากฏ ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของการแปลแบบเอาความได้ดังนี้

การแปลเอาความแบบเป็นประโยคนั้น มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการเรียงประโยค การละความ การเพิ่มความ และการเปลี่ยนแปลงทางไวยากรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจในภาษาที่แตกต่างกันของผู้อ่านกับผู้เขียนในภาษาต้นฉบับ ในการแปลเอาความแบบคำนั้น ความหมายไม่ตรงกับที่เราคุ้นเคย เป็นการแปลความหมายที่แตกต่างออกไปอย่างเห็นได้ชัดเจน

แต่เมื่อนำมาแปลกับบริบทของประโยคที่ผู้แปลนำมาเรียงต่อกันแล้ว ก็สามารถเข้าใจได้โดยง่าย ว่าผู้แปลนั้นต้องการจะสื่อถึงสิ่งใด

จากผลการศึกษานวนิยายแปลเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอนกลางร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรานนท์ พบการแปลแบบเอาความมากกว่าการแปลแบบตรงตัว เนื่องจากในภาษาต้นฉบับมีความแตกต่างกับภาษาฉบับแปล ทั้งทางคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการจัดเรียง ประโยคส่งผลให้ เมื่อผู้แปลเปลี่ยนแปลงความหมายของคำศัพท์จากภาษาต้นฉบับสู่ภาษาฉบับแปล ในประโยคใดประโยคหนึ่ง จะทำให้รูปแบบการจัดเรียงประโยคเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เช่น ประโยค Even I don't like reading them, and I work in law. ผู้แปลแปลว่า ขนาดฉันทำงานด้านกฎหมายฉันยังไม่ชอบอ่านเลย เป็นการแปลแบบเอาความแม้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำนั้น จะแปลออกมาได้ถูกต้องเหมือนภาษาต้นฉบับ แต่ภาษาอังกฤษมีความแตกต่างจากภาษาไทย เพราะมีการสลับประโยคเกิดขึ้น หากแปลแบบตรงตัวจะต้องเป็น ฉันไม่ชอบอ่านพวกมันเลยแม้ว่าฉันจะทำงานในด้านกฎหมาย

ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางด้านคำศัพท์ เช่น คำว่า chin ซึ่งเป็นคำนามที่แปลตรงตัวได้ว่า คาง แต่จากรูปประโยค we have to keep our chin up จะไม่สามารถแปลความหมายแบบตรงตัวว่า เราต้องยกคางของเราขึ้นได้ เพราะคำว่า chin เปลี่ยนความหมายไปแปลว่า หน้า สามารถแปลแบบเอาความได้ว่า เราต้องเชิดหน้าเอาไว้ เป็นการแปลที่เห็นได้ชัดเจน หากมีการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำศัพท์แม้เพียงคำเดียว ก็อาจจะส่งผลให้ความหมายของคำอื่นเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย และรูปประโยคก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้อีกเช่นกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษากลวิธีการแปลจากนวนิยายเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ ไม่มีโซคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรานนท์ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนด การศึกษาเกี่ยวกับชนิดของการแปล ได้แก่ การแปลแบบตรงตัวและการแปลแบบเอาความ ในรูปแบบคำและประโยคจากภาษาต้นฉบับสู่ภาษาฉบับแปล โดยแบ่งหัวข้อในการศึกษาเป็น ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษานวนิยายแปล เรื่องอยากให้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย ตอนกลางร้ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงษ์ธรานนท์ สามารถสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ชนิดของการแปล ดังนี้

1. การแปลแบบตรงตัว
2. การแปลแบบเอาความ

1. การแปลแบบตรงตัว

จากการศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีการแปลนวนิยายเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ สามารถสรุปผลการศึกษาเป็นการแปลตรงตัวในรูปแบบของประโยค และรูปแบบของคำได้ดังนี้

1.1 ประโยค

การแปลตรงตัวในรูปแบบประโยค ปรากฏลักษณะคือ ประโยคที่รักษาความหมายของทั้งคำ และประโยคเอาไว้ได้ รวมทั้งการจัดรูปแบบประโยคที่เป็นไปตามภาษาต้นฉบับทั้งหมด

1.2 คำ

การแปลตรงตัวในรูปแบบคำนั้น ปรากฏลักษณะคือ คำที่มีความหมายตรงตัวตาม พจนานุกรมทางวิชาการ บางคำอาจมีความหมายขัดกับการใช้คำในชีวิตประจำวัน เนื่องจากคำยืม ที่มาจากต่างภาษากันนั้น เมื่อผู้ใช้นำมาใช้ภาษาของตนเองจะมักจะมีการเปลี่ยนแปลง หรือ

มีความคล้ายคลึงกันในความหมายของคำที่มาจากต่างภาษาเสมอ เพราะฉะนั้นการแปลเอาความในรูปแบบคำนั้นจึงเป็นการแปลตรงตัวตามพจนานุกรมทางวิชาการ

การแปลแบบตรงตัวจะพบว่ามี การแปลแบบคำมากกว่าแบบประโยคคิดเป็นร้อยละ 57 ต่อ ร้อยละ 43 จากการแปลแบบตรงตัว จากการแปลแบบประโยคจะพบได้ยากมากกว่าการแปลแบบคำ เพราะถึงแม้ว่าผู้แปลจะมีการแปลแบบคำในประโยคนั้น ๆ ตรงตัวทุกคำ แต่ด้วยไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับ (ภาษาอังกฤษ) แตกต่างจากภาษาฉบับแปล (ภาษาไทย) ทำให้การเรียงรูปแบบประโยคตามภาษาอังกฤษนั้น อาจจะทำให้เข้าใจความหมายได้ยากมากกว่า ทำให้ผู้แปลต้องเรียงประโยคใหม่ทั้งหมด เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายมากขึ้น

2. การแปลแบบเอาความ

จากการศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีการแปลนวนิยายเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ สามารถสรุปผลการศึกษาเป็นการแปลเอาความในรูปแบบของประโยค และรูปแบบของคำได้ดังนี้

2.1 ประโยค

การแปลแบบเอาความรูปแบบประโยค ปรากฏลักษณะคือ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดเรียงประโยค หรือคำบางคำในประโยคนั้นมีการใช้ความหมายแบบเอาความ ส่งผลให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไปด้วย รวมทั้งมีการละความ เพิ่มความ และขยายความ ซึ่งการแปลในรูปแบบนี้พบมากที่สุดในวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโซคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ เนื่องจากเป็นรูปแบบที่สามารถรักษาความหมายเอาไว้ได้มากที่สุด

2.2 คำ

ส่วนการแปลเอาความรูปแบบคำนั้น ปรากฏลักษณะคือ มีการแปลความหมายคำศัพท์ที่แปลกไปหรือผิดไปจากการแปลในพจนานุกรมตามคำนั้น ๆ จะถือว่าเป็นการแปลแบบเอาความ ซึ่งในกรณีนี้ ส่วนมากหากมีการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำไป จะส่งผลให้การจัดเรียงรูปแบบประโยค หรือความหมายในประโยคนั้น ๆ เปลี่ยนแปลงไปด้วย

การแปลแบบเอาความจะพบว่ามี การแปลเอาความในรูปแบบประโยคมากกว่ารูปแบบคำ โดยคิดเป็นร้อยละ 54 และรูปแบบคำร้อยละ 46 จากการแปลแบบเอาความ การแปลแบบเอาความนั้นพบได้มากในวนิยายเรื่องนี้ ทั้งด้านการเปลี่ยนแปลงคำศัพท์ การเปลี่ยนรูปแบบประโยค เพื่อเป็นการรักษาความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด การแปลแบบเอาความนั้นจึงปรากฏอยู่เป็นจำนวนมากในวนิยายแปลเรื่องนี้

จากผลการศึกษาการแปลในนวนิยายเรื่อง *อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย* ตอน *लगงรำยเริ่มปรากฏ* พบการแปลแบบเอาความมากกว่าการแปลแบบตรงตัว คิดเป็นร้อยละ 56 ต่อ ร้อยละ 44 จากทั้งหมด เนื่องจากการแปลแบบเอาความเป็นกรการแปลที่รักษาความหมายของภาษาต้นฉบับไว้ได้มากที่สุด เพราะจากรูปแบบของการวางคำและ หลักไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับ (ภาษาอังกฤษ) มีความแตกต่างกันกับภาษาแปล (ภาษาไทย) ดังนั้นเพื่อให้สามารถคงความหมายจากภาษาต้นฉบับไว้ผู้แปลจึงใช้การแปลแบบเอาความในการแปลภาษามากกว่าการแปลแบบตรงตัว

อภิปรายผล

การแปลในนวนิยายเรื่อง *อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย* ตอน *लगงรำยเริ่มปรากฏ* โดยอาริตา พงศ์ธรานนท์ พบการแปลแบบเอาความมากกว่าการแปลแบบตรงตัว เป็นเพราะว่าภาษาต้นฉบับกับภาษาฉบับแปลมีความแตกต่างกัน ทั้งในรูปแบบความหมายของคำ การเรียงรูปแบบประโยค ไวยากรณ์ และหลักภาษา ซึ่งการแปลแบบตรงตัวจะพบการแปลแบบคำมากกว่าในรูปแบบประโยค เนื่องจากเป็นเรื่องยากที่จะรักษาความหมายของทั้งคำและประโยคเอาไว้ จึงมีประโยคแบบตรงตัวปรากฏอยู่น้อยนิด ผิดไปกับรูปแบบการแปลแบบเอาความที่สามารถแปลอย่างไรก็ได้ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้มากที่สุด และภาษาของแต่ละภาษานั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้การยืมคำมาใช้ในภาษาของตนเอง ต่างก็มีการเปลี่ยนแปลงความหมายเพื่อทำให้การสื่อสารในภาษาของผู้ใช้นั้นได้ความมากที่สุด จึงปรากฏการละความ เพิ่มความ ขยายความ และเปลี่ยนแปลงความหมายในนวนิยายเล่มนี้อยู่มาก จากนวนิยายเรื่อง *อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย* ตอน *लगงรำยเริ่มปรากฏ* จึงพบการแปลแบบเอาความปรากฏอยู่ในเนื้อหาของหนังสือเกือบทั้งหมด ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าในการศึกษาวิจัยเล่มนี้มีความคล้ายกับของ กนกพร นุ่มทอง (2550) เรื่อง *การแปลวรรณกรรมจีนเรื่องไซอิ๋ว* ผลการศึกษาพบว่าภาษาจีนและภาษาไทยต่างกันอยู่มาก ทำให้คณะแปลต้องตัดความ ขยายความ ย่อความ ดัดแปลงข้อความ และเกิดความคลาดเคลื่อนของภาษา เพื่อสร้างความเข้าใจให้มากขึ้นจากความแตกต่างของภาษา และอาซูรา อูมา (2558) ได้ศึกษานวนิยายแปลแห่งยุค เรื่อง *การวิเคราะห์การแปลสำนวน สุภาชิตและภาพพจน์ในงานแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี* ซึ่งศึกษากลวิธีกรการแปล และผู้แปลนั้นใช้การแปลแบบถอดความมากที่สุดจากนวนิยายแปลเรื่อง *แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี*

ข้อเสนอแนะ

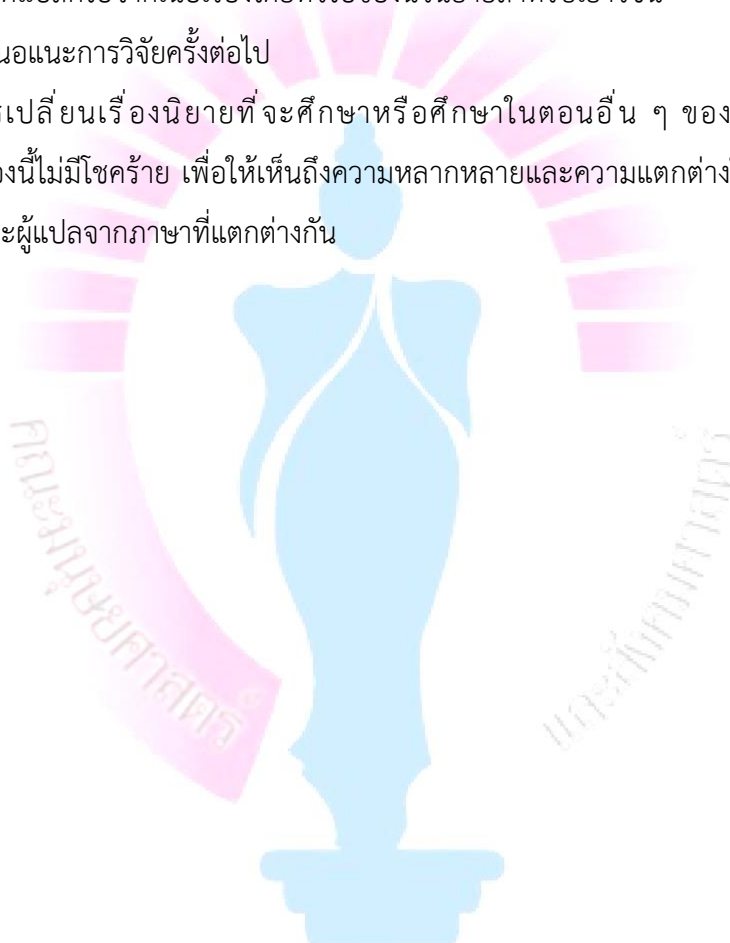
จากการศึกษานวนิยายเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 สามารถศึกษาลักษณะนิสัยของตัวละคร หรือวิธีในการดำเนินเรื่องของนวนิยายแปลเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย ตอน ลางร้ายเริ่มปรากฏ เพราะลักษณะของตัวละครแต่ละตัวมีความโดดเด่น และน่าสนใจที่แตกต่างกัน รวมทั้งสถานการณ์ที่ปรากฏภายในเรื่อง มีความหลากหลายและผิดแปลกไปจากเนื้อเรื่องโดยทั่วไปของนวนิยายสำหรับเยาวชน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเปลี่ยนเรื่องนิยายที่จะศึกษาหรือศึกษาในตอนอื่น ๆ ของนวนิยายแปลเรื่อง อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย เพื่อให้เห็นถึงความหลากหลายและความแตกต่างในการใช้ภาษา ทั้งของผู้เขียน และผู้แปลจากภาษาที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

กนกพร นุ่มทอง. (2550). การแปลวรรณกรรมจีนเรื่อง ไชฮั่น (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

สืบค้นจาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc/>

จุฑามาศ ปฐมทอง. (2558). การวิเคราะห์กลวิธีการแปลบันเทิงคดีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

: กรณีศึกษาเรื่อง ก้าวรักในรอยจำ (มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์). สืบค้นจาก

<https://tdc.thailis.or.th/tdc/>

วิทย์ เทียงบูรณธรรม. (2559). พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์ที่สุด.

กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

วัลยา วิวัฒน์ศร. (2557). การแปลวรรณกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่

ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัญญาวิ สายบัว. (2560). หลักการแปล (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น

หนึ่งฤทัย ลาที. (2556). การวิเคราะห์การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง

แอตแลนติกมหาสมุทรข้ามกาลเวลา (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).

สืบค้นจาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc/>

อาชुरา อูมา. (2558). การวิเคราะห์การแปลสำนวน สุภาษิต และภาพพจน์ในงานแปลวรรณกรรม

เยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ). สืบค้นจาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc/>

อารัม เอี่ยมละออ. (2552). การศึกษาการแปลภาพพจน์ในนวนิยายแปลฉบับภาษาไทยเรื่อง

โหดและเหี้ยมไม่เจียบ โดยสุวิทย์ ขาวปลอด (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).

สืบค้นจาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc/>

Lemony Snicket. (2545). *อยากให้เรื่องนี้ไม่มีโชคร้าย* [A Series of Unfortunate Events]

(อาริตา พงศ์ธรานนท์, ผู้แปลและเรียบเรียง). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์. (2542)

Lemony Snicket. (2542). A Series of Unfortunate Events (The bad Beginning).

NY : HarperCollins.

ประวัติโดยย่อผู้ทำภาคินพนธ์

ชื่อ	นางสาวกัญญา จัตรส
วันเดือนปีเกิด	6 พฤษภาคม 2541
สถานที่เกิด	อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	178/8 ซอย 30 กันยา ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
อีเมล	fufu32631@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2564	กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 5 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2559	จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2553	จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเทศบาล 3 (คลองตาเค็ด) อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติโดยย่อผู้ทำภาคนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวนภัสวรรณ แสงจักร์
วันเดือนปีเกิด	16 สิงหาคม 2542
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	81/2 หมู่ 2 ตำบลหัวทะเล อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดนครราชสีมา 36220
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
อีเมล	napasbeam_2542@outlook.co.th
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2564	กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 5 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัด นครราชสีมา
พ.ศ. 2559	จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมารีย์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2553	จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนศรีเทพบาล อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

สรุปรายงานการเงิน

สรุปรายงานการเงินทุนอุดหนุนการวิจัยนักศึกษา ปีงบประมาณ 2564

ชื่อหัวหน้าโครงการ นางสาวกัญญา จัตรส สาขา ภาษาไทย

ชื่อโครงการ การศึกษาการแปลจากนวนิยายแปลเรื่อง อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชค

ร่าย ตอน ล่างร่ายเริ่มปรากฏ โดยอาริตา พงศ์ธรานนท์

ระหว่าง

วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2564 – 12 มิถุนายน พ.ศ. 2565

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา	จำนวนเงิน
1	วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 คำวิสต์ - อุปกรณ์ Box set "A Series of Unfortunate Events" by Lemony Snicket	1	2,199.00	2,199
2	วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 คำวิสต์ - อุปกรณ์ หนังสือชุด อยากรู้เรื่องนี้ไม่มีโชค ร่ายตอนล่าง ร่ายเริ่มปรากฏ	1	1,396.00	1,396
3	วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2564 คำวิสต์ - อุปกรณ์ A Series of Unfortunate Events the bad beginning	1	280.00	280
4	วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2564 คำวิสต์ - อุปกรณ์ นวนิยายเรื่องอยากรู้ เรื่อง นี้ไม่มีโชค ร่าย ตอน ล่างร่ายเริ่มปรากฏ	1	157.00	157
5	วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 ค่าใช้สอย ค่าเดินทางรถไฟฟ้า BTS จากสถานีปากน้ำ – สถานีสยาม ทั้งขาไปและกลับ	2	59.00	118

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา	จำนวนเงิน
6	วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2564 ค่าใช้สอย ค่าเดินทางรถไฟฟ้า BTS จากสถานีปากน้ำ – สถานีสยาม ทั้งขาไปและกลับ	2	59.00	118
7	วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2564 ค่าวัสดุ – อุปกรณ์ กระดาษ 80 แกรม ขนาด A4	2	112.00	224
8	วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2564 ค่าวัสดุ – อุปกรณ์ น้ำหมึก EPSON 3110 สีดำ น้ำหมึก EPSON 3110 สีเหลือง น้ำหมึก EPSON 3110 สีแดง น้ำหมึก EPSON 3110 สีน้ำเงิน	1	810.00	810
รวม				5,302